

Universitätsbibliothek Wuppertal

Homeri Ilias

Homerus

Lipsiae, 1876

22. Buch

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-2532](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-2532)

ΙΛΙΑΔΟΣ Χ.

Ὡς οἱ μὲν κατὰ ἄκτυ πεφυζότες ἤυτε νεβροὶ
 ἰδρῷ ἀπεψύχοντο πῖον τ' ἀκέοντό τε δίψαν,
 κεκλιμένοι καλῆσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 τεῖχος ἄσπον ἴσαν εἰς ὅμοιοι κλίναντες.

5 Ἐκτορα δ' αὐτοῦ μέναι ὀλοῇ μοῖρα πέδηνεν,
 Ἰλίου προπάροιθε πυλάων τε Σκαιάων.
 αὐτὰρ Πηλεΐωνα προσήυδα Φοῖβος Ἀπόλλων·

τίπτέ με Πηλῆος υἱὲ ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
 αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πῦ με
 10 ἔγνωσ ὡς θεὸς εἰμι, εὐ δ' ἀπερχῆς μενεαίνει.
 ἦ νύ τοι οὐ τι μέλει Τρώων πόνος, οὐς ἐφόβησας,
 οἱ δὴ τοι εἰς ἄκτυ ἄλυν, εὐ δὲ δεῦρο λιάσθης.
 οὐ μὲν με κτενέεις, ἐπεὶ οὐ τοι μόρσιμός εἰμι.

τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς·
 15 ἔβλαψάς μ' ἐκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
 ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τεῖχος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
 γαῖαν ὁδᾶξ εἶλον πρὶν Ἰλίον εἰσαφικέσθαι.

V. L. 1 ὡς A. κατα A. — 2 ἰδρῷ G. ἀπεψύχοντο A. ἀνεψύχοντο
 Vrat. A. γρ. καὶ ἀνεψύχοντο Lips. — 3 καλοῖσιν L. — 4 ἄσπον AD. —
 5 μέναι G. ὀλοῇ AG. ὀλοῇ||ἦ D post ras. ΟΛΟΗ Ambros. Syr. ὀλοῇ
 CEHL Townl. Lips. Harl. Ven. B. Paris. B. edd. vett. ὀλωῇ Vrat. A.
 ὀλωῇ Paris. GI. ὀλοῇ Par. A. * μοῖρα πέδηνεν: libri μοῖρ' ἐπέδηνεν. —
 6 τέ C. — 7 αὐτὰρ δ H. ΑΥΤΑΡ Ο Ambr. ΑΥΤΑΡ Ὁ Syr. προσήυδα
 D. — 8 τίπτέ με ACDL Tzetzes Alleg. 9. ποσὶ E. — 9 ἄμβροτον Ba-
 rocc. νυ πῦ με CG. νυ πῶ με DHL. ΝΥΤΩΜΕ Syr. — 10 θεὸς εἰμι L.
 subiungit huic Syr. versum ἸΛΙΟΥ ἘΞΑΛΛΑΠΑΞΑΙ ΕΥΚΤΙΜΕΝΟΝ ΠΤΟ-
 ΛΙΕΘΡΟΝ, qui legitur Δ 33. Θ 288. — 11 ἦ C. 2. man. DL Schol. Z
 ἦ νυ
 465. νύ τι D. ἐνούτοι οὐτὶ H, superscr. 2. man. ἦ νυ. μέλλει DG. τρώων
 L. — 12 ΟΙΔ' ἦΤΟΙ Syr. ἄλυν G. ἄλυν C utroque spiritu, ἄλυν ceteri
 cum Et. Mg. 59, 4 (φιλοῦται). δεῦρο λιάσθης CDEG Syr. Ven. B. δεῦρ'
 ἐλιάσθης AHS Lips. Vrat. A. Rom. „ed. Rom. cum plerisque codd.“
 Heyne. conf. Ω 106 δεῦρο κάλεσσα. — 13 γάρ με Rom. κτανέεις G. οὐ
 τὶ H. — 14 ἀχιλεύς C. — 15 ὀλοώτατε: alii δολοώτατε teste Eust.
 1254, 31. — 16 ἐνθα δὲ Schol. I 398. ἀπο H. ἦ κέ τι DH. — 17 ἔλον
 C. προτι pro πρὶν D. εἰς ἀφικέσθαι A.

A. c. 2 διχῶς ἀνεψύχοντο καὶ ἀπεψύχοντο· χαριεστέρα δὲ ἡ διὰ τοῦ
 ὦ Didymus, conf. E 795. Λ 621. Φ 561. — 12 ἄλυν, vide Herod. ad
 Λ 192. — 15 τινὲς δὲ δολιώτατε Schol. B.

- νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δὲ κάωσας
 ῥήιδιως, ἐπεὶ οὐ τι τίσιν γ' ἔδεικας ὁπίσσω.
 20 ἦ ἢ ἄν τιςαίμην, εἴ μοι δύναμις γε παρείη.
 ὣς εἰπὼν προτὶ ἄκτυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
 σευάμενος ὥς θ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
 ὃς ῥά τε ῥεῖα θέησι τιταινόμενος πεδίοιο·
 ὥς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
 25 τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
 παμφαίνονθ' ὥς τ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
 ὃς ῥά τ' ὀπώρης εἵσιν, ἀρίζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
 φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ·
 ὃν τε κύν' Ὀρίωνος ἐπὶ κλησιν καλέουσι.
 30 λαμπρότατος μὲν ὁ γ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
 καὶ τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
 ὥς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
 ὦμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὁ γε κόψατο χερσίν
 ὑψὸς ἄνασχόμενος, μέγα δ' οἰμῶξας ἐγεγώνει,
 35 λισσόμενος φίλον υἱόν· ὃ δὲ προπάροιθε πυλάων
 ἐστήκει, ἄμοτον μεμαῶς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι.

V. 18 ΑΦΕΙΛΑΟ Ambros. δὲ κάωσας Paris. C: ceteri δ' ἐκάωσας.
 — 19 ΕΔΔΕΙΚΑΝ Ambr. ceteri ἔδδεικας. ὁπίσσω G Flor. — 20 εἴ μοι:
 εἰ μὴ D. ΠΑΡΕΙΗ Ambr. Syr. — 21 ὥς A. προτιάκτω D. — 22 σευόμε-
 νος H. ἀεθλοφόρος A. ὄχεσφι C. — 23 ῥά omitt. D. ΘΕΗCΙ Ambr. —
 24 ὥς A. ἀχιλλεύς E. λαιψηρὰ χεῖρας C. — 25 εἶδεν CE. ἰδὼν H.
 ὀφθαλμοῖσι A Ambr. CDE Syr. ὀφθαλμῆσιν H. — 27 ὀπώρη H. ICIN Syr.
 ε add. 2. man. — 28 ἀστράσι E bis Et. Gud. 458, 46. — 29 καλέουσι
 ACE: ceteri καλέουσιν. καλέονται Et. Mg. 549, 42. — 30 λαμπρότερος
 Et. Mg. 484, 44. ὁ γ' CD ex corr. EGS Syr. Ven. B. Lips. Pseudoplut.
 158, 32. Et. Mg. 484, 44. μὲν οἱ D 1. man. 68' AHL Barocc. Harl. Vrat.
 b. Mose. 2. Paris. B. F. H. τε omitt. C. — 31 πούλυν Paris. D. Schol.
 Λ 62. — 32 ὥς A. ἔλαμπεν ἐνι D. περὶ A. — 33 ὁ γ' ἐκόψατο Vrat A.
 ὁ γε λάζετο L Lips. Paris. A. C. ΧΕΡCΙ Syr. — 34 ὑψὸς L Lips. —
 35 δ δὲ C. — 36 ἐστήκει A Harl. Vrat. b. εἰστήκει CDEGHLS Lips.
 Ven. B. ICTHKEI Syr. conf. Φ 526.

A. c. 28 Aristarchus ἀστράσι: ἀστράσι Philoxenus et Herodianus
 cum plerisque. — 29 κύν' Ὀρίωνος: κυνωρίωνος Dion. Sidonius ὑφ'
 ἔν. — 36 οὕτως ἀρίσταρχος ἐστήκει ἄνευ τοῦ τ Didymus. ἐστήκει
 editores ante Bekkerum, qui scripturam ἐστήκειν intulit, quam recen-
 tiores receperunt. ἡ paragogico opus non esse in caesura semiternaria
 confirmant cum multi loci, quos enumeravi in Annal. Gymn. Austr.
 1871. pg. 498, tum haec exempla: ἐστήκει P 133. c 344. βεβλήκει χ 258.
 275. Ε 661 (βεβλήκειν Aristarchus ut Ψ 691 ἐστήκειν). vide Bekk. Hom.
 Bl. pg. 29. H. T. 194.

- τὸν δ' ὁ γέρων ἔλεεινὰ προσήυδα χεῖρας ὀρεγνύς·
 Ἔκτορ, μὴ μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
 οἷος ἄνευθ' ἄλλων, ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς
 40 Πηλείωνι δαμείς, ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερός ἐστι,
 σχέτλιος· αἶθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο
 ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἐ κύνες καὶ γῦπες ἔδοιεν
 κείμενον· ἢ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πρᾶπίδων ἄχος ἔλθοι·
 ὅς μ' υἱὼν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
 45 κτείνων καὶ περνᾶς νήων ἐπὶ τηλεδαπῶν.
 καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε, Λυκάονα καὶ Πολύδωρον,
 οὐ δύναμαι ιδέειν Τρώων εἰς ἄστὺ ἀλέντων,
 τοὺς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
 ἀλλ' εἰ μὲν ζῶουσι μετὰ στρατῷ, ἢ τ' ἂν ἔπειτα
 50 χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·
 πολλὰ γὰρ ὥπασε παιδὶ γέρων ὀνομάκλυτος Ἄλτης.
 εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
 ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα·
 λαοῖσιν δ' ἄλλοις μινυνθαδιώτερον ἄλγος
 55 ἔσσεται, ἣν μὴ καὶ σὺ θάνῃς Ἀχιλῆϊ δαμασθείς.
 ἀλλ' εἰσέρχεο τείχος ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαῶσῃς
 Τρῶας καὶ Τρῳάς, μὴ δὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς

V. L. 38 ἔκτωρ Lips. μί μοι D. — 39 ἄνευ L. — 40 ἐπεὶ ἢ A: ceteri ἐπειή. πολυφέρτερός D. ἐστι ACDEH Syr. φέρτερος ἐστίν L. — 41 θεοῖς G Flor. — 42 ἔδονται ADEGHLS Syr. Lips. Ven. B. et Heynii

libri. ἔδονται C. ἔδωνται Paris. B. — 43 ἢ κεν C. ἔλθῃ Harl. Vrat. d. Mosc. 2. — 44 ἔθηκε ACEG Syr. — 45 ἐπὶ CDEGHL Et. Mg. 36, 42. Et. Gud. 18, 51. Zonar. Lex. 92. Cram. An. Par. IV, 102, 35. ἐπὶ A Cram. Ep. 72, 32. ἐπ' ἄλλοδαπῶν Eust. 1222, 27. — 47 τρώων L. ἀλέντων G. — 48 οὕς μοι D Vrat. A: ceteri τοὺς. λαοθῆ Barocc. λαοδόκη Paris. G. — 49 στρατῷ ἢ στρατὸν E. ἢ τὰν A. — 50 τε ἀπολυσόμεθα G. ἐν ἄλλῳ ἀπολύομεν A. ΓΑΡ Syr. — 51 ὀνομάκλυτος AC. ὄνομα κλυτός L. — 52 καὶν αἶδαο H. — 54 λαοῖς H Flor. Rom. — 55 ἔται E. — 57 τρῳάς L. τρωιάς ACL. τρωιάς H. τρωάς Townl. ceteri τρωάς. τρωιάς Vrat. d. ΤΡΩΑΣ bis Syr. μὴ δὲ ACDGHL Lips. Ven. B.

A. c. 42 ἔδονται: ἀρίσταρχος ἔδοιεν Didymus. τάχα κεν omnibus fere locis cum optativo iungitur, conf. A 205. B 373. Δ 290. H 158. Λ 654. Π 71. 723. β 76. μ 387. ο 536. ρ 164. τ 310. φ 374. χ 78. 134. excipiuntur N 676. Π 617. Ψ 606. ψ 23, ubi indicativo aoristi est adpositum. — 45 τηλεδαπῶν: τινὲς θηλυτεράων Schol. V, conf. ad Φ 454. — 48 οὕτως ἀρίσταρχος διὰ τοῦ τ, ἄλλοι δὲ οὕς μοι Didymus. — 51 γέρων: αἱ ἀπὸ τῶν πολέων παιδὶ φίλῳ Didymus. Aristarchus ὀνομάκλυτος, ὅφ' ἔν.

Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῆς.
 πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέησον,
 60 δύσμορον, ὃν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῶ
 αἶψῃ ἐν ἀργαλή φθίσει κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
 υἷας τ' ὀλλυμένους ἐλκηθεΐας τε θύγατρας,
 καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
 βαλλόμενα προτὶ γαίῃ ἐν αἰνῇ δημοτῇτι,
 65 ἐλκομένας τε νουὺς ὁλοῆς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
 αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
 ὠμηταὶ ἐρύουσιν, ἐπεὶ κέ τις ὀξεί χαλκῷ
 τύπας ἢ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἔλῃται,
 οὐς τρέφον ἐν μεγάροις τραπεζῆας θυραωρούς,
 70 οἱ κ' ἐμὸν αἷμα πίνοντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
 κείοντ' ἐν προθύροις. νέψω δέ τε πάντ' ἐπέοικεν,
 ἀρηικταμένῳ, δεδαΐγμένῳ ὀξεί χαλκῷ
 κείσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντί περ, ὅττι φανήη·

V. L. 59 δ' ἐμὲ ADH Syr. Bachm. Anecd. II, 425, 24. Draco de Metr. 140, 11. „sicque legunt optimus quisque“ Heyne. δέ με ἢ δ' ἐμὲ Eust. 1255, 60. δέ με CGLS Lips. Bachm. Anecd. II, 183, 24. Plutarchus Cons. ad Apoll. 24. φρονέων L Lips. Paris A. C. in marg. ἐλέησον ADEGH Harl. Townl. Vrat. A. Mosc. 2. sex Paris. Plutarchus I. I. ἐλάειρε CLS Lips. et olim vulgo. Bachm. Anecd. II, 183, 24; 425, 25. — 60 ὃν ῥα G. — 61 νούσῳ ἐν Pseudoplut. 119, 6. δὴ ἐν Stobaeus Flor. 104, 1. ἐναργαλή H. — 61 ἐπ' ἰδόντα A. — 62 ἐλκυθεΐας τε C. ἐλκυθεΐας Vrat. A. ἐλκυθεΐας H Rom. ἐλκηθεΐας Cant. Mosc. 2. ἐλκυθεΐας Flor. — 64 βαλλόμενα H. ποτὶ GHS Flor. ποτὶ D. προτὶ ἄστῳ Stobaeus I. I. — 65 ὑπὸ AGH. — 66 αὐτὸν τ' (sic) D. πύματόν τε Townl. — 67 ἐρύουσιν L. ἐρύουσι Lips. Vrat. A. Paris. B. C. ἐρύουσιν Plutarchus Consol. ad Apoll. 24. ἐπεὶ εἰ κε τις D. ἐπεὶ με τις Barocc. — 69 ἐνὶ D. ΘΥΡΑΩΡΟΥΣ Syr. πυλαωρούς ACDEGHLS. τὸ δὲ πυλαωρούς θυραωρούς οἱ πλείονες γράφουσι Eust. 1257, 36. — 70, 71 omitt. D in textu, adscripsit margini man. 3. — 70 πίνοντες ἢ πίνοντες E. περὶ A. — 71 κείονται H. προθύρῃσι S. — 72 ἀρῇ κταμένῳ ACGLS. ἀρηικταμένων D. ἀρηικταμένῳ H. ἀρῇ κταμένῳ ἢ συνθέτως ἀρηικταμένῳ E. ἀρεὶ κτεινομένῳ Barocc. ceteri ἀρηικταμένῳ. — 73 φανήη A.

φανήη D Lips. Vrat. d. Mosc. 2. Paris. A. φανήη Paris. L. φανήη Townl. Ven. B. φανήη H. φανείη CE bis GLS. in Syr. excidit verbum.

A. c. 59 ἐμὲ: οὕτως ὀρθοτονητέον Schol. A. τινὲς ἔτι ζῶοντ' ἐλέησον Schol. V. — 67 ὠμηταὶ Aristarchus et Herodianus: ὠμῆται Tyrannio. ἐρύουσιν Aristarchus: Alexio ἐρυοῦσιν, conf. ad A 451. — 69 ἀρίσταρχος θυραωρούς, θυροφύλακας Didymus, idem Herodianus teste Schol. B. — 72 ἀρῇ κταμένῳ Herodianus ad Φ 301, conf. Φ 112 ὁπότε τις καὶ ἐμείο ἀρῇ ἐκ θυμὸν ἔλῃται· quod quamquam ex duabus integris dictionibus constat, tamen sub uno accentu protulimus, ut ἀρηΐφιλος, ἀρηΐθοος, ἀρηΐφατος. — 73 οὕτως ἀρίσταρχος φανήη διὰ τῶν δύο ἢ Didymus.

- ἀλλ' ὅτε δὴ πολίον τε κάρη πολίον τε γένειον,
 75 αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
 τοῦτο δὴ οἰκτιστὸν πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
 ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἔλκετο χερσὶ
 τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθε.
 μήτηρ δ' αὖθ' ἐτέρωθεν ὀδύρετο δάκρυ χέουσα,
 80 κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε·
 καὶ μιν δάκρυ χέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 "Ἐκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἶδεο καὶ μ' ἐλέησον
 αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον.
 τῶν μνήσαι φίλε τέκνον, ἄμυνε δὲ δήιον ἄνδρα
 85 τείχεος ἐντὸς ἐών, μὴ δὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ.
 σχέτλιος· εἴ περ γάρ σε κατακτάνη, οὐ σ' ἔτ' ἐγὼ γε
 κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
 οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δέ σε μέγα νῶιν
 Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
 90 ὥς τῷ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,
 πολλὰ λισσομένῳ· οὐδ' Ἔκτορι θυμὸν ἔπειθον,
 ἀλλ' ὃ γε μίμν' Ἀχιλλῆα πελώριον ἄσσαν ἰόντα.
 ὥς δὲ δράκων ἐπὶ χειρὶ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι,
 βεβρωκὺς κακὰ φάρμακ', ἔδω δέ τέ μιν χόλος αἰνός·

V. l. 75 αἰδῶ G. αἰσχύνοισι CS Cant. Vrat. A. Ven. B. Paris. D. κύνες: παῖδες C. — 76 οἰκτιστὸν G. — 77 ἄρ AGL. δὰρ D. ἄρ' omitt. CEH. Vrat. A. ἀνα AD. χερσὶ AEGL Syr. χειρὶ Par. B. — 78 ἔπειθε ACEGHL Syr. — 79 δακρυχέουσα A. ceteri δακρυχέουσα. δάκρυα λείβων Paris. G. — 80 ἀνιεμένη A. ἐτέρηφι CDEH Apoll. Soph. 34, 33. Schol. β 300. ΕΤΕΡΗΦΙ Syr. ἀνέσχε ACDEGL Syr. Schol. β 300. — 81 δακρυχέουσ' A. ceteri δακρυχέουσ'. — 82 τὰδ' αἶδεο C. τάδε τ' L. — 83 εἴ ποτέ τι L. λαθικηδέα A. — 83 ἐπέσχον: οὕτω γὰρ δεῖ γράφειν, οὐ μὴν ἀνέσχον, ὥς τινα τῶν ἀντιγράφων βούλονται Eust. 1258, 61. — 84 φίλον τέκνον G Lips. Rom. Vrat. A. Paris. A. B. C. E. — 85 ἐών AC Ven. B. Barocc. Mor. Harl. ἰών DEGHLS Syr. Lips. edd. vett. μὴ δὲ ACDE bis GHL Lips. Vrat. A. Flor. Rom. — 86 γὰρ omitt. Syr. κατακτείνῃ CE. κατακτενεῖ Harl. κατακτάνοι Paris. H. cé τ' EGL Syr. οὐ σ' τ' D Lips. οὔτε σ' Paris. C. οὐ σ' ἔτ' ACH Vrat. A. libri ἔγωγε. — 87 φίλον τέκος A Townl. Paris. G. I. γρ. φίλον θάλος A. — 88 νῶι C. — 90 ὥς AD 1. man. τόγε A. προσευδήτην Paris. B. male. — 91 λισσομένῳ G. — 92 ἀχιλλῆα E. ἄσσαν AD. — 93 μένῃσι ACDEGHL Syr. — 94 δέ τε μιν ACDL. δέ omitt. H.

A. c. 83 οὕτως διὰ τοῦ τ εἴ ποτέ τοι Didymus. — 85 ἐών: οὕτως ἀρίσταρχος, ἄλλοι δὲ ἰών Didymus. — 93 ἐν τι τῶν ἀπὸ τῶν πόλεων ὀρέστερον ἄνδρα δοκεῖσι (alt. Schol. δοκεῖν) Didymus.

- 95 σμερδαλέον δὲ δέδορκεν ἐλίσσόμενος περὶ χειρῇ·
ὥς Ἔκτωρ ἄσβεστον ἔχων μένος οὐχ ὑπεχώρει,
πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαινήν ἀσπίδ' ἐρείσας.
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
100 Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
ὃς μ' ἐκέλευε Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι
νύχθ' ὑπο τήνδ' ὀλοήν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦ τ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν.
νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμήσιν,
105 αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρωάδας ἐλκεσιπέπλους,
μή ποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο·
Ἔκτωρ ἦφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
ὥς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη
ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
110 ἢ ἐκὼν αὐτῷ ὀλέσθαι εὐκλειῶς πρὸ πόληος.
εἰ δὲ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν
καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τείχος ἐρείσας
αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,

V. l. 95 ΣΜΕΡΔΑΛΕΟΣ Syr. ἐλίσσόμενος CDL. — 96 ΟΥΧ' Syr. οὐχ' Eust. 176, 29. — 97 ἐπὶ D. ἐνὶ CE bis GHL. — 98 πρὸς A. προσὸν D. — 99 ὦμοι AD. ὦμοι E. τῦχα H. — 100 πολυδάμας E. μοι omitt. C. πρῶτος ἢ πρῶτον E. μοι ἔπειτα Et. Gud. 159, 1. μὲν μοι ἔπειτ' Cram. Ep. 143, 7. ἀναθήσει Eust. 1260, 45 cum libris. καταχεύει Eust. 1260, 50. καταχεύει ἢ ἀναθήσει 1260, 26. — 101 τρωσὶ L. τρωσὶν D. ποτὶ AD Syr. προτὶ L Lips. ἡγήσασθαι E. — 102 ὑπὸ ACDE bis GHL Syr. τήνδ' A. ceteri τήνδ'. D τήν. νύχθ' ὑπὸ λυγαῖν (= σκοτεινήν) Et. Mg. 571, 22 diserte. ἀχιλεύς C. — 103 πειθόμην D. πολυκέρδιον CDG. — 104 ἀμήσιν G. — 105 τρῶας L. τρωιάδας A Vrat. A. τρωιάδας CDGHL Lips. Vrat. b. d. Paris. C. Flor. τρωάδας E bis Syr. Cicero ad Atticum II, 5, 1. conf. ad Z 442. ἐλκεσιπέπλους AL. — 106 κακώτερος C. ἐμοῖο Barocc. — 107 ἦφι G. ἦι D. ἦφι βίηφι CEH Syr. Et. Gud. 411, 13. Cram. Epim. 293, 19. ἴφι βίηφι Apoll. Soph. 87, 8. — 108 πολυκέρδιον CDG. — 109 κατακτείναντι E Harl. Mosc. 2. Rom. — 110 αὐτῷ ACDEGH Syr. Ven. B. αὐτὸν L Lips. Harl. Vrat. A. Mosc. 2. εὐκλειῶς H. προ AD Syr. — 111 μὲν omitt. GL Lips. Flor. καταθειώμαι G Flor. ὀμφαλόεσσαν: ΟΠΛΑΤΕ ΠΑΝΤΑ Syr. — 112 ἐρύσας L Lips. — 113 ἀντίος: ἀντίον C Ven. B. Vrat. A. Paris. B. F.

A. c. 108 κέρδιον: αἱ κατὰ ἄνδρα πολὺ κάλλιον Didymus. — 109 διχῶς καὶ κατακτείναντι Didymus. — 110 αὐτῷ Aristarchus, conf. Ariston. ὅτι ὁ κέν περιεσός. καὶ ὅτι ἀμφίβολον πότερον ἐμοὶ αὐτῷ ὀλέσθαι, ἢ καθ' Ὀμηρικὴν συνήθειαν ἀντὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ ὀλέσθαι.

- καὶ οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ,
 115 πάντα μάλ' ὅσσά τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶ
 ἡγάγετο Τροίην δ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχή,
 δωσέμεν Ἀτρεΐδῃσιν ἄγειν, ἅμα δ' ἄμφις Ἀχαιοῖς
 ἅλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα τε πτόλις ἦδε κέκευθε·
 Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὄρκον ἔλωμαι
 120 μὴ τι κατακρύψειν, ἅλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι·
 [κτῆσιν ὅσῃν ποτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει]
 ἅλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μὴ μιν ἐγὼ μὲν ἴκωμαι ἰών, ὃ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει
 οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα
 125 αὖτως ὥς τε γυναῖκα, ἐπεὶ κ' ἀπὸ τεύχεα δύω.
 οὐ μὲν πως νῦν ἔστιν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
 τῷ ὀαρίζεσθαι, ἃ τε παρθένος ἡϊθέος τε,
 παρθένος ἡϊθέος τ' ὀαρίζετον ἀλλήλοισιν.
 βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα·
 130 εἶδομεν, ὅπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
 ὥς ὤρμαινε μένων, ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς
 Ἴκος Ἐνυαλίῳ, κορυθαίκι πολεμιστῇ,
 σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὤμων
 δεινὴν· ἄμφι δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἶκελος αὐτῇ

V. l. 115 ὅσσά τ' ACG. ὅσς' L Lips. ἐπὶ A. ἐπὶ D. — 116 τροίην δ': τροίην L Lips., quod placet. — 117 ἅμα τ' DEHS Ven. B. Lips.

ἅμα δ' L. — 118 ἀποδάσσεσθαι ADGS Harl Flor. ἀποδάσσεσθαι HL Lips. Vrat. A. ἀποδάσσεσθαι E. ἀποδάσσεσθαι C Ven. B. ὅσα πτόλις AEHS Ven. B. Lips. Townl. Leid. ὅσα τε DH. τε omitt. C. γρ. ὅσα τε πτόλις A, ita Vrat. b. d. A. κέκευθε ACDGH. — 119 τρωσὶν L. τρωσὶ CEH. ἔλωμαι: γρ. ὁμοῦμαι A. — 121 omitt. ADH: habent CEG L Lips. Ven. B. Vrat. b. ἔεργε Vrat. b. — 122 τί ἤ A: ceteri τῇ. — 123 ἐγὼ μιν D. μὲν omitt. L Lips. ὃ δέ G. — 124 οὐδέ τι μ' ACDEGL. αἰδέσεται G. κτανέει Apoll. Soph. 15, 5. — 125 αὖτως EG Ven. B. 2. man. Schol. K 167. α 1. ἀπο ACDHL. — 126 ἔστιν L Et. Mg. 123, 22. ἔστιν CDGH. ἀποδρυὸς G. ἀποπέτρης A. — 128 ἀλλήλοισιν AG Harl. Vrat. A. Leid. Paris H. ἀλλήλοισιν EHLS Rhet. Gr. III, 243, 5. ἀλλήλοισι CD Ven. B Lips. — 129 ὅττι τάχιστα: ἐν ἄλλῳ ὄφρα τάχιστα A. — 130 ὀρέξοι L Lips. Paris. A. C. E. H. ὀρέξει E 1260, 60. 1261, 8. Harl. — 131 ὥς A. δ L. ἀχιλεὺς C. — 132 εἶκος H. κορυθαίκι A. πολεμιστῇ C Flor. — 133 κατα A. — 134 ἄμφι D. ἴκελος E Vrat. A. Rom. Flor. Rhet. Gr. III, 225, 13. εἶκελος C. ἴκελος G.

A. c. 118 ἀρίσταρχος ἅλλ' ἀποδάσσεσθαι διὰ τοῦ ε Didymus — 122 οὕτω χωρὶς τοῦ δ ἄλλα τῇ μοι Didymus. — 123 ἴκωμαι: τινὲς ὡς φιλωμαι ἀναγινώσκουσιν Herodianus.

- 135 ἢ πυρὸς αἰθομένου ἢ ἡελίου ἀνιόντος.
 Ἔκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἔλε τρόμος· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
 αὖθι μένειν, ὅπῃ δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
 Πηλεΐδης δ' ἐπόρουσε ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
 ἥτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
 140 ῥηδίως οἶμῃσε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
 ἢ δέ θ' ὑπαιθα φοβεῖται, ὃ δ' ἐγγύθεν δὲ λεληκώς
 ταρφέ' ἐπαῖσσει, ἐλέειν τέ ἐ θυμὸς ἀνύγει·
 ὡς ἄρ' ὃ γ' ἐμμεαῶς ἰθὺς πέτετο, τρέσε δ' Ἔκτωρ
 τεῖχος ὑπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
 145 οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
 τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξिटὸν ἐσσεύοντο,
 κρουῶν δ' ἴκανον καλλιβρόω· ἔνθα δὲ πηγαὶ
 δοιαί ἀναῖσσοι Cκαμάνδρου δινήεντος.
 ἢ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῶ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
 150 γίγνεται ἐξ αὐτῆς ὡς εἰ πυρὸς αἰθομένοιο·
 ἢ δ' ἐτέρῃ θέρεϊ προρέει ἐικυῖα χαλάζῃ,
 ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῃ.
 ἔνθα δ' ἐπ' αὐτῶν πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι,
 καλοὶ λαῖνεοι, ὅθι εἴματα σιγαλόεντα
 155 πλύνεσκον Τρώων ἄλοχοι καλαί τε θύγατρες
 τὸ πρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἔλθεῖν υἱᾶς Ἀχαιῶν.
 τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὃ δ' ὀπισθε διώκων·

V. L. 135 αἰθομένου ACDEGHS Cant. Harl. Vrat. b. d. A. Mosc.
 2. Ven. B. novem Paris.: αἰθομένοιο L Lips. — 136 ἄρ DEGH. ἔτ'
 omitt. C Vrat. A. οὐδ' ἄρα γ' ἔτλη Pseudoplat. 136, 28. — 137 μένων
 L. ὅπῃ δὲ L Lips. — 139 πετεηνῶν G. πετεεινῶν S Cant. — 140 ῥηδίως
 G. ἥμῃσε C. — 141 δ δ' D. δδ' ACGHL. δὲ κεκληγώς Paris. F. — 143
 ὡς AD 1. man. ἄρ ADGHL. ὄρε μεμαῖς S. οἱ γ' ἐμμεαῶς D. πέτατο
 Paris. J. L. τρέπετο Par. C. τρέσε: τρέε Mor. — 144 τεῖχος DEGHLS Lips.

τεῖχε C Ven. B. Paris. F. τεῖχος^{ει} A. τεῖχη Mor. Barocc. τείχεος Vrat.
 b. ὑπὸ ACDE bis GHL. τρώων L. λαιθηρὰ GH. — 145 οἱ δὲ C. παρα

αῖαν
 A. ἠνεμόεντα A. — 146 ἄστεος Schol. O 4. ὑπ' ἐκ EHL Lexicon περὶ
 πνευμάτων ed. Valek. pg. 211. ὑπὲκ' A. ὑπεκ C. ὑπεκ D. ὑπεκ G Schol.
 O 4. ὑπὲρ G Flor. καταμαξिटὸν L. — 147 κρουῶ . . . καλιβρόω G
 Townl. Paris. H. ἔνθα δὲ ADEGLS Porphyrius. ἐνθάδε CH. ἔνθα τε
 nullus. — 148 δοιαί αἰσσοι E. καμάνδρου L Harl. — 149 ἢ μὲν C.
 χλιαρῶ L Lips. Paris. A. H. ἀμφὶ AD. — 150 γίγνεται L Athenaeus
 II, 41. γίνετα ACDEGH. ὡσεὶ DG. ceteri ὡσεὶ. — 151 ἢ Apoll. Soph.
 82, 3. προρέει G. — 153 ἔασι ACDEG. — 154 εἴματα D (acc. et spir.
 add. 2. man.). — 155 τρώων L. — 156 τοπρὶν L. — 157 ῥὰ H. παραδρα-
 μέτην libri. δ δ' DL. δδ' CH.

- πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφρευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
 καρπαλίμως, ἐπεὶ οὐχ ἱεράϊον οὐδὲ βοείην
 160 ἀρνύσθην, ἃ τε ποσσὶν ἀέθλια γίγνεται ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θεόν Ἑκτορος ἵπποδάμοιο.
 ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μύνυχες ἵπποι
 ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὲ μέγα κεῖται ἀεθλον,
 ἧ τρίπος ἡ ἐ γυνή, ἀνδρὸς κατατεθνηῶτος·
 165 ὡς τῷ τρίς Πριάμοιο πόλιν πέρι δινηθήτην
 καρπαλίμοις πόδεσσι· θεοὶ δ' ἐς πάντες ὀρώντο.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
 ὦ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
 ὀφθαλμοῖσιν ὀρώμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
 170 Ἑκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκην
 Ἰδης ἐν κορυφῇ πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὐτὴ
 ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὐτὴ ἐ δῖος Ἀχιλλεύς
 ἅστῳ πέρι Πριάμοιο ποσσὶν ταχέεσσι διώκει.
 ἀλλ' ἄγετε φράζεσθε θεοὶ καὶ μητιάσθε,
 175 ἧέ μιν ἐκ θανάτοιο σώωμεν, ἧέ μιν ἦδη
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλῇ δαμάσσομεν ἐσθλὸν ἔοντα.
 τὸν δ' αὐτὴ προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

V. L. 158 δίωκε δὲ μέγ' L. — 159 οὐχ' E Flor. Rom. ἱεράϊον Vrat.
 b. ἱεράϊον L. — 160 ἃ, τε A. ὅτε D. ποσσὶν Vrat. A. Flor. Rom. γίγνε-
 ται L: γίνεται ACDEGH. — 162 ὡς δὲ τ' Schol. X 190. ἀεθλοφόροι H.
 ἀεθλοφόροι G. περὶ AD. τέρμασι C (Medic apud Heurnium, quem librum
 eundem esse puto). — 163 τὸ δὲ κεῖται μέγ' ἀεθλον L Lips. (τὸ δὲ). —
 164 τρίπους H Schol. p 222. κατατεθνηῶτος HS Cant. Barocc. Mor.
 Harl. Lips. Vrat. b. d. Mosc. 2. Paris. A. C. G. J. κατατεθνηῶτος L.
 η
 κατατεθνηῶτος A. κατατεθνηῶτος CDEG. — 165 τῷ G. τρεῖς L Lips.
 Tzetzes Alleg. 32. πέρι Cant. Mor. Harl. Vrat. b. περὶ A. περιδινηθήτην
 CDEGHL Lips. Ven. B. Tzetzes Alleg. 32. — 166 δ' ἐς A. δ' ἐς S Vrat.
 b. A. Par. C. G. K. δὲ ἐ Vrat. d. δὲ (omisso τε) DHL. δὲ τε CG Ven.
 B. — 168 ὦ πόποι ADG. περὶ τεῖχος: περὶ ἅστῳ Plato Rep. III, 388
 C. — 170 ἐπὶ D. — 171 Ἰδης ἐν κρημοῖσι D. κορυφοῖσι L. — 172 ἐ
 omitt. A. ἀχιλλεύς C. — 173 περὶ ACDGHL. ποσσὶν D. ποσσὶ Vrat. A.
 Flor. διώκειν L. — 174 ἀλλ' ἄγε D. — 175 ἧ ἐμὴν A. — 176 δαμάσσομεν D.
 — 177 προσέειπεν D.

A. c. 158 ἐν ἐνίοις δὲ φέρεται στίχος ὑπὸ τοῦτον εὐτελής „φεῦγ'
 υἱὸς Πριάμοιο, δίωκε δὲ δῖος Ἀχιλλεύς“ Aristonicus. — 166 δὲ τε
 pro genuina lectione non habeo, quia te in libris melioribus omittitur;
 itaque recepi ex optimo codice δ' ἐς, quod sententia postulat; nam
 simplex ὁρᾶν est videre, ἐσθλὸν spectare. conf. Δ 4. 9. Ω 23. Θ 341.

ὦ πάτερ ἀργικέραυνε, κελαινεφές, οἶον ξειπες·
 ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἵῃ,
 180 ἄψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσιχέος ἐξαναλῦσαι;
 ἔρδ'· ἀτὰρ οὐ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
 τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς·
 θάρσει τριτογένεια, φίλον τέκος· οὐ νύ τι θυμῷ
 πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἥπιος εἶναι·
 185 ἔρξον, ὅπη δὴ τοι νόος ἔπλετο, μὴ δέ τ' ἐρώει.
 ὥς εἰπὼν ὤτρυνε πάρος μέμαυϊαν Ἀθήνην·
 βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων αἶζασα.
 Ἔκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκύς Ἀχιλλεύς.
 ὥς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δῖται,
 190 ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διὰ τ' ἄγkea καὶ διὰ βήσας·
 τὸν δ' εἴ πέρ τε λάθῃσι καταπτῆξας ὑπὸ θάμνῳ,
 ἀλλὰ τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὖρῃ·
 ὥς ἔκτωρ οὐ λῆθε ποδώκεα Πηλεΐωνα.
 ὁσσάκι δ' ὀρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων
 195 ἀντίον αἶξασθαι ἐυδμήτους ὑπὸ πύργους,
 εἴ πως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι,
 τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς
 πρὸς πεδίον· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεῖ.

V. l. 178 ξειπας D. — 180 ἐξαλῦσαι H. — 181 ἀτ' ὅρ L. „οὔτι
 multī pro οὔτοι“ Heyne. libri mei οὔτοι. — 182 νεφεληγερέτα A. —
 183 τριτογένεια G. τριτογένεια Flor. Rom. οὐ νύ CDEH. νύ τοι
 GHL. — 184 ἥπιος H. — 185 ἔρξον C. ὅπη AEH: ὅπη CDGL. μὴ δέ τ'
 ACDGHL Ven. B. — 186 ὥς A. ὤτρυνεν D. ὄτρυνε Vrat. d. — 187
 δε κατουλύμποιο A. ολύμποιο H. — 188 ἀχιλλεύς C. — 188 ἔφεπ' —
 189 κύων omitt. H in textu — 190 ὄρσας G. διαβήσας D. — 191 εἴ
 πέρ τε ACDE. εἴ πέρ τε G Syr. ὑπο AH Syr. — 192 ἐξιχνεύων H.
 ὄφρα κεν CDE εὖροι L Lips. Vrat. b. Paris. A. — 193 ὥς A. — 194
 ὁσσάκις ὀρμήσειε E. ὀρμήσαιο L Lips. Paris. A. — 195 ἀντίος H Vrat.
 d. ἀίξασθαι D. εὐδμήτους H. ὑπὸ AD Syr. Mor. Harl. Vrat. d. A. Paris.
 G. H. J. ὑπο H: ἐπὶ CEGLS Lips. — 196 εἴ πως οἱ G: εἴ πως οἱ CDL.
 vulgo εἴ πως οἱ. βελέεσσι ACDG Syr. — 197 ἀποστρέψασκε H Syr. πα-
 ραφθὰς GL Lips. Paris. A. C. L. ΠΑΡΑΦΘΙC Syr. — 198 πεδίον γ' G:
 ceteri πεδίον eum Lips. Vrat. A. Flor. Rom. ποτὶ A. προτὶ D. ΠΕ-
 ΤΑΤ Syr.

A. c. 183, 184 asterisci: οὐκ ὀρθῶς Θ 39, 40. ὁ νοῦς ἀσαφής, ὅ-
 τινα ἀγνοῖσαντες ἠθέτησαν τὰ ἐπη Porphyrius. — 196 εἴ πως οἱ,
 conf. H. U. 144. — 197 ἀποστρέψασκε: καὶ παραστρέψασκε διχῶς Schol.
 A. — 198 οὕτως διὰ τοῦ εἰ πέτετο Didymus.

- ὥς δ' ἐν ὀνείρῳ οὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·
 200 οὐτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν οὐθ' ὁ διώκειν·
 ὥς ὁ τὸν οὐ δύνατο μάρψαι ποσίν, οὐδ' ὅς ἀλύξαι.
 πῶς δέ κεν Ἑκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
 εἰ μὴ οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἦντετ' Ἀπόλλων
 ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γούνα;
 205 λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρῆατι διὸς Ἀχιλλεύς,
 οὐδ' ἔα ἰέμεναι ἐπὶ Ἑκτορι πικρὰ βέλεμνα,
 μὴ τις κῦδος ἄροιο βαλῶν, ὃ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
 ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοῦς ἀφίκοντο,
 καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα,
 210 ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε ταηλεγέος θανάτοιο,
 τὴν μὲν Ἀχιλλῆος, τὴν δ' Ἑκτορος ἵπποδάμοιο,
 ἔλκε δὲ μέσσα λαβῶν· ῥέπε δ' Ἑκτορος αἰσιμον ἡμαρ,
 ὥχeto δ' εἰς Αἶδαο, λίπεν δέ ἐ Φοῖβος Ἀπόλλων.
 Πηλείωνα δ' ἴκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 215 ἀγχοῦ δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 νῦν δὴ νῶϊ γ' ἔολπα διίφιλε φαιδίμ' Ἀχιλλεῦ
 οἴεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
 Ἑκτορα δηῶσαντε μάχης ἄτον περ ἐόντα.

V. L. 200 ἄρ ACEGHL. οὐταρ D. ὁ ACDHL. ΤΟΝΟΥ ΔΥΝΑΤΑΙ Syr. οὐθ' ὁ ACDGHL. — 201 ὥς A. ὁ DGHL Lips. ῥα ACE Ven. B. Vrat. b. Paris. B. F. G. J. ΩCPA Syr. ἐν ἄλλῳ ὥς ὁ τὸν A. δύναται L. — 202 ὑπεξέφυγε E bis Vrat. A. Flor. Rom. ΥΠΕΞΕΦΕΡΕ Syr. — 203 μὴ οἱ Tzetzes Alleg. 86. — 204 ὥς οἱ Tzetzes Alleg. 87. — 205 λαοῖσιν CGH supra 2. man. Ven. B. λαοῖσι Flor. Rom. ἄλλοισιν ADH 1. man. L Syr. Barocc. Harl. Mor. Vrat. d. Paris. A. G. J. Mosc. 2. pro var. lect. ἄλλοισιν ἢ μάλιστα λαοῖσι Eust. ἀνένευε H Vrat. d. ἀχιλεὺς C. — 206 εἶα G. ἰέμεναι D. ἰέμεναι A. ἔμεναι E. — 207 ἄροιο ἐλῶν S Cant. ἔλθη Vrat. b. — 209 omittit H in textu, habet in marg. man. rec. ἐτίταινε G. — 210 ἐν D. δὲ τίθει S Mosc. 2. Ven. B. ΔΕΤΙΘΕΙ Syr. ταηλεγέος A. — 211 ἀχιλλῆος CE. ἀνδροφόνιο Maximus Tyr. Diss. X, 8. — 212 habet A in marg. ἔλκε omnes. δ' αἰσιμον ἔκτορος H Vrat. d. ἩΜΑΡ' Syr. — 213 λίπεν δ' G. — 216 δι' φίλε ACDEGHL Syr. ἀχιλεὺ C. — 217 ἀχαιοῖσι προτὶ EGL Lips. Ven. B. προτὶ AD. ΑΧΑΙΟΪΣΙΝ ΠΡΟΤΙ Syr. ἀχαιοῖσιν προτὶ HS Cant. — 218 δηῶσαντε CEG edd. vett. δηῶσαντα L Lips. ἄτον C. ἄατον Barocc. Mor. Vrat. b.

A. c. 199–201 ἀθετοῦνται στίχοι τρεῖς Aristonicus. — 202 ὑπεξέφυγεν: ἀρίσταρχος ὑπεξέφερεν Didymus. — 212 μέσσα: Χρύσιππος ῥῦμα γράφει: τὴν γὰρ ῥοπήν τοῦ ζυγοῦ ῥῦμα καλεῖσθαι Schol. V. — 216 νῶϊ γ': ὅτι Ζηνόδοτος γράφει νῶϊν Aristonicus.

- οὐ οἱ νῦν ἔτι γ' ἔστι πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
 220 οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἐκάεργος Ἀπόλλων
 προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
 ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στήθι καὶ ἄμπνυε, τόνδε δ' ἐγὼ τοι
 οἰχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
 ὣς φάτ' Ἀθηναίη, ὃ δ' ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ,
 225 στή δ' ἄρ' ἐπὶ μελῆς χαλκογλύχινος ἐρεϊσθεῖς.
 ἦ δ' ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ' Ἔκτορα δῖον
 Διηφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
 ἀτρυχὸν δ' ἵσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
 ἦθεῖ', ἦ μάλα δὴ σε βιάζεται ὥκυς Ἀχιλλεὺς
 230 ἄστυ περί Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·
 ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαῖολος Ἔκτωρ·
 Διηφοβ', ἦ μὲν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
 γυνωτῶν, οὐς Ἑκάβη ἠδὲ Πριάμος τέκε παῖδας·
 235 νῦν δ' ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι,
 ὅς ἔτλης ἐμεῦ εἶνεκ', ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
 τείχεος ἐξελεῖν, ἄλλοι δ' ἔντοσθε μένουσι.
 τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

V. L. 219 οὐ οἱ: οὐ τοι H Vrat. d. ἐστὶ ACDEGHL. ἄμμε EGH Syr.
 Ven. B. Townl. ἄμμι ACDLS Lips. Cant. Mor. Vrat. b. d. Paris. A. C.

F. — 220 πάθοι CE 1267, 30 S Syr. Ven. B. πάθοι A. πάθη DHL Lips.
 Barocc. Mor. Vrat. d. Mosc. 2. Paris. A. B. C. F. — 221 προπροκυλιν-
 δόμενος A. προκυλινδόμενος S Lips. διὸς ἀντιόχοιο H. 1. man. — 222
 τονδέδ' C. τόνδετ' D Syr. τὸν δέ τ' Vrat. A. τόνδ' ἐγὼ L. — 224 ὥς
 A. ὃ δ' G. ὅδ' CDH. δέ, πείθετο L. δέ πείθετο Lips. Paris. A. C. ΟΔΕ
 ΠΕΙΘΕΤΟ Syr. — 225 ἄρ ADEGHL. χαλκογλύχινος A. ἐρεϊσθεῖς AG. —
 226 ἦδ' CHL. ἔλειπε DHL. — 227 ΔΗΪΦΟΒΩΙΔ Syr. — 229 ἠθείος μάλα
 Et. Gud. 238, 20. ἦ D. βιάζετο L Lips. Cant. ἀχιλεὺς C. — 230 περί
 ACDHL, περί G. — 231 στέωμεν ADEGH Syr. Schol. O 297. Et. Mg.
 727, 28. σταιώμεν Vrat. A.: στέομεν CL Lips. Ven. B. Harl. Mosc. 2.
 Vrat. b. Paris. A. B. C. F. H. conf. A 348. ἀλεξώμεθα EGH. — 232
 τὸν δ' DS Vrat. A. κορυθαῖολος A. κορυθαῖόλος DH Flor. Rom. — 233
 τοπάρος L. πολυφίλτατος D Syr. — 235 νῦν δέ τι Ven. B. τιμήσασθαι

E Rom. — 236 ὅς: ὥς E Rom. ὥς C Townl. Ven. B. ὥς H. εἶδες D.
 ὀφθαλμοῖσι ACDG. — 237 ἔντοσθι L. μένουσι ACDG Syr. — 238 προσ-
 έειπεν D.

A. c. 231 in eodem versu A 348 Zenodotum μένοντε scripsisse
 traditum est, conf. ad A 348. — 236 de productione syllabae ὅς in arsi
 primi pedis conf. quae ad l 5 adnotavimus.

- ἤθει', ἥ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
 240 λίσσονθ' ἔξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
 αὐθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
 ἀλλ' ἔμοδς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθει λυγρῷ.
 νῦν δ' ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδέ τι δούρων
 ἔστω φειδωλή, ἵνα εἶδομεν, ἥ κεν Ἀχιλλεὺς
 245 νῶϊ κατακτείνας ἔναρα βροτόεντα φέρηται
 νῆας ἔπι γλαφυράς, ἥ κεν σῶ δουρὶ δαμείη.
 ὣς φαμένη καὶ κερδοσύνη ἡγήσατ' Ἀθήνη.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 250 οὐδ' ἔτι Πηλέος υἱὲ φοβήσομαι, ὥς τὸ πάρος περ
 τρὶς περὶ ἄστει μέγα Πριάμου δῖον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
 μέναι ἐπερχόμενον· νῦν αὐτὲ με θυμὸς ἀνῆκε
 στήμεναι ἀντία σείο· ἔλοιμί κεν, ἥ κεν ἀλοίην.
 ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
 255 μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἀρμονιάων·
 οὐ γὰρ ἐγὼ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἶ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
 δῶη καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
 ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ' κέ σε σιλήσω κλυτὰ τεύχε' Ἀχιλλεῦ,

V. L. 240 λίσσονθ' D. — 243 μαχώμεθα G. μὴ δέ τι G. ΜΗΔΕΤΙ Syr. μὴ δ' ἔτι CDE. ceteri μηδέ τι. „Codd. et edd. in μηδέ τι consentiunt“ Heyne. — 244 εἶδωμεν D. * ἥ κεν: libri εἴ κεν. ἀχίλλεὺς C. — 246 ἐπὶ ACDGHL Syr. * ἥ κεν: libri ἥ κεν. C εἴ κεν. δαμείη CDGLS Syr. Ven. B. δαμείη A. δαμείη H. δαμήη Lips. (?) — 247 ὥς A. κερδοσύνη A. — 248 οἱ δ' L. οἷδ' CH. — 249 προσέειπεν D. κορυθαίολος A. κορυθαίολος D Flor. Rom. — 250 πηλέως Cant. Baroce. τοπάρος L. — 251 πριάμοιο H. δῖον GH Lips. Vrat. A. — 252 νῦν δ' αὐτὲ Vrat. b. ἀνῆκε A. ἀνῆκε CEG Syr. — 253 στήναι Vrat. b. ἀλοίμην L Lips. ἀλόιβω Flor. — 254 ἐπιδωσόμεθ' οἱ γὰρ H. ἐπιδωσόμεθ' οἱ Vrat. d. τοιγὰρ G. — 255 ἔσσονται CE Flor. Rom. — 256 ΕΚΠΑΓΚΛΟΝ Syr. ἀεικιῶ H. — 257 δῶναι A. δῶναι D. δῶν Cram. Epim. 430. 31. δῶν CGL Lips. ΔΩΗΙ Syr. δώσει H Vrat. d. δῶν E bis. — 258 ἀχίλλεῦ C.

A. c. 246 δαμείη editum erat usque ad Wolfsum, qui scripturam δαμήη intulit. hunc secuti sunt recentiores. sed nihil cogit a scriptura consensu librorum firmata recedere; nam optativus quoque in enuntiationibus interrogativis admittitur, sicut o 300 ὀρμαίνων ἥ κεν θάνατον φύγοι ἥ κεν ἀλώη· C 307 ἀλλὰ μάλ' ἄντην στήσομαι, ἥ κε φέρησι μέγα κράτος, ἥ κε φεροίμην. vide H. U. 236. — 247 τινὲς πληθυντικῶς κερδοσύνης Schol. A. — 251 γρ. καὶ διές, καὶ οὕτως εἶχον αἱ χαριέστεραι Didymus. — 255 μάρτυροι: μάρτυρες Zenodotus, vide B 302. Γ 280.

νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὥς δὲ cū ῥέζειν.

- 260 τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκύς Ἀχιλλεύς
 "Ἐκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀτόρρευε.
 ὥς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὄρκια πιστά,
 οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν,
 265 ὥς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ cē φιλήμεναι, οὔτε τι νῦν
 ὄρκια ἔσσονται, πρὶν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
 αἷματος ἄσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
 παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρή
 αἰχμητήν τ' ἔμναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
 270 οὐ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
 ἔγχει ἐμῷ δαμάσ· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
 κῆδε' ἐμῶν ἐτάρων, οὐς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.

ἢ ῥά, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχος.

- καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἐκτωρ·
 275 ἔζετο γὰρ προῖδών, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
 ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἤρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,

V. L. 259 ἀχαιοῖσι DE Flor. Rom. ὥς AC. ῥέζειν S Lips. Barocc. Mor. Vrat. b. A. Paris. A. B. C. D. L. ῥέζει Paris. F. ῥέζε Paris. H. — 260 ὄρ ACDGHL. ἀχιλεύς C. — 261 ἔκτωρ Apoll. Soph. 147, 10. συνημοσύνας A. συνημοσύνας τ' DS Cant. (τε) Apoll. Soph. 147, 10. μεθημοσύνας Vrat. A. — 262 καὶ ἄρνας Plato Phaedr. 241 D. — 263 καὶ ἀνδρες C 1. man. (nunc ἄρδ||ε) Barocc. Mor. Schol. Aristoph. Pac.

1076. — 265 ὥς HL. οὔτε τι EGHS Syr. Ven. B. οὔτε τε C. οὔτε τι A. οὐδέ τι DL Lips. Barocc. Vrat. d. Paris. C. D. οὐδ' ἔτι Vrat. b. —

266 ὄρκια γ' D. ἔσσονται CDE. πρὶν γ': πρὶν E. ΠΡΙΝΗ Syr. (γ add. 2. man.) — 269 ἔμναι D Lips. θαρσαλέον D. — 270 ἔτ' omitt. CGL Lips. Ven. B. Flor. „vulg. edd Flor. Aldd. et hinc ductae cum parte Codd. sine ἔτ'“ Heyne. — 271 δαμάσ: δαμάσῃ Barocc. Mor. νῦν δ': νῦν Barocc. Paris. C. — 272 omittit Paris. L. θύων A Harl. — 273 ῥά CD GHL. — 274 ἀλεύατο D. — 275 ἔζετο: ἄζετο Cant. ἐν ἄλλῳ μείλινον ἔγχος A. — 276 ἀνα CDH. ἤρπασε D.

A. c. 261 συνημοσύνας Herodianus. — 266 Heynius turpi hiatu ὄρκια ἔσσονται laesus comiecit ὄρκιον ἐσσεῖται. sed idem turpis hiatus in eadem sede persaepe recurrit, conf. A 532 εἰς ἄλα ἄλτο. E 90 οὐτ' ἄρα ἔρκεα. I 247 ἄλλ' ἀνα εἰ. E 182 ἐν δ' ἄρα ἔρματα. Π 404 ἡνία ἡίχθησαν. E 723 χάλκεα δακτύλῃ. O 227 ἔπλετο ὅτι. Ψ 71 θάπτει με ἡίχθησαν. E 723 χάλκεα δακτύλῃ. O 227 ἔπλετο ὅτι. Ψ 71 θάπτει με ὅτι. γ 480 ὅσα τε οἶα. δ 543 μηκέτι Ἀτρεός. η 217 ἔπλετο ἦ. ο 327 ὅτι. η 323 παῖδα δὲ ὥς. τ 1. 51. υ 1 αὐτὰρ δ' ἐν. A 333. 393. B 105. 107. 152. Γ 349. 379. E 142. Z 123. Θ 271. 423. 446. N 399. O 247. 365. Π 309. 583. P 45. 583. Υ 152. Φ 33. Ω 387. γ 160. Z 224. η 230. θ 547. ι 261. κ 246. ε 1. ρ 5. 443. τ 231. φ 72.

ἄψ δ' Ἀχιλῇ διδου, λάθε δ' Ἑκτορα, ποιμένα λαῶν.
Ἑκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·

ἥμβροτες, οὐδ' ἄρα πῶ τι θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ
280 ἐκ Διὸς ἡεῖδεις τὸν ἑμὸν μόρον· ἦ τοι ἔφης γε.

ἀλλὰ τις ἀρτιεπῆς καὶ ἐπὶ κλοπος ἔπλεο μύθων,
ὄφρα σ' ὑποδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.

οὐ μὲν μοι φεύγοντι μεταφρένῃ ἐν δόρυ πῆξεις,
ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,

285 εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἑμὸν ἔγχεος ἄλευαι
χάλκεον. ὥς δὴ μιν σῶ ἐνὶ χροῖ πᾶν κομίσειο.
καὶ κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο
σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.

ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προῖει δολιχόσκιον ἔγχεος,

290 καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος οὐδ' ἀφάμαρτε·
τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ. χῶσατο δ' Ἑκτωρ,
ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός,
σὴ δὲ κατηφῆσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχεος.

Δηϊφοβὸν δ' ἐκάλει λευκάσπιδα μακρὸν αὔσας·

295 ἦτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὐ τί οἱ ἐγγύθεν ἦεν.

Ἑκτωρ δ' ἔγνω ἦσιν ἐνὶ φρεσὶ φώνησέν τε·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ με θεοὶ θάνατον δὲ κάλεσσαν·

V. l. 279 πῶ C. πω D. Ἀχιλῆ C. — 280 ἡεῖδεις CE 1269, 29; 32. H Syr. Lips. Rom. ἡεῖδεις A. ἡεῖδεις D 1. man. ἡ εἶδεις D. 2. man. ἡῖδεις L. ἡ εἶδεις Paris. D. ἡ ἴδης Paris. K. ἡδεῖς Vrat. ^{οῖς}

A. ἡεῖδης G Ven. B. Leid. Flor. conf. ad 1 206. — 281 μύθων A. μύθοις ἢ μύθω ἢ μύθων Eust. 1269, 33; sed 1269, 49 μύθων. — 282 ὄφρα AH. ὑποδείσας libri. μένεος τ' Vrat. A, conf. Z 265. λάθωμαι ADEHL Lips. λαθοίμην CG Syr. Ven. B. Paris. F. — 284 μεμαῶτα Lips. (?) Par. C. Townl. (?). δια D. ἔλασσε L Lips. — 285 ἄλευαι AEH Syr. Herodianus ad A 302; ἄλευε CDGLS Lips. Vrat. A. Paris. ^{τα}

C. L. edd. vett. — 286 ἐνὶ S Cant.: ceteri ἐν. πᾶν κομίσει L (τα et alterum c 2. man.). κομίσει Lips. — 287 καὶ κεν: ἐν ἄλλω καὶ σφιν A. ἐλαφρότατος D. τριῖσσι L. — 288 σοῖο G. κατακταμένοιο Paris. K. γάρ

σφισι GL. — 289 ῥὰ CDGHL. δολιχόσκιον A. — 290 βάλεν D. βάλεῖ H. ἀφάμαρτε ACGHL Syr. — 291 ἀπεπλάγχθη C Vrat. d. Paris. L. — 294 δὲ κάλει D. ΔΕΚΑΛΕΪ Syr. λευκάσπιδα A. — 295 ἦτεε δέ μιν D. ὁ δ' D. ὁδ' CGHL. — 296 ἐνὶ AD. — 297 ὦ πόποι AD Syr. θάνατον δὲ A. θάνατον δε D. κάλεσσαν ADL Harl. Paris. C. E. J. θανάτὸν δ' ἐκάλεσσαν CGHS. θεός θάνατονδ' ἐκάλεσε E. θεὰ θάνατονδ' ἐκάλεσσε Lips.

A. c. 294 ἐκάλει: ἐβόα αἰ [ἀπὸ] τῶν πόλεων Schol. V.

- Δηίφοβον γὰρ ἐγὼ γε φάμην ἥρωα παρεῖναι·
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
 300 νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ' ἄνευθεν,
 οὐδ' ἄλῃ· ἥ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
 Ζηνί τε καὶ Διὸς υἱὶ ἐκηβόλῳ, οἳ με πάρος γε
 πρόφρονες εἰρύατο· νῦν αὐτέ με μοῖρα κιχάνει.
 μὴ μὰν ἄσπουδί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,
 305 ἀλλὰ μέγα ῥέζας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
 ὣς ἄρα φωνήσας εἰρύσκατο φάσγανον ὀξύ,
 τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε στιβαρόν τε,
 οἷμηνεν δὲ ἄλεις ὥς τ' αἰετὸς ὑψιπετής,
 ὅς τ' εἷσιν πεδῖον δὲ διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν
 310 ἀρπάξων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτώκα λαγῶν·
 ὣς Ἔκτωρ οἷμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ.
 ὠρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
 ἀγρίου, πρόσθεν δὲ κάκος στέρνοιο κάλυψε
 καλὸν δαιδάλεον, κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ
 315 τετραφάλῳ· καλαὶ δὲ περιρσεῖοντο ἔθειραι
 χρύσειαι, ἅς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
 οἷος δ' ἀστήρ εἷσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ

V. L. 298 * ἐγὼ γε φάμην: libri ἔγωγ' ἐφάμην. Syr. ΕΓΩΓΕ ΦΑ-
 ΜΗΝ. γὰρ ὡδ' ἐφάμην Vrat. A. — 299 δ μὲν D. — 300 ὁ δὲ δὴ H pro
 νῦν δὲ δὴ. — 301 ἄλῃ G. ἢ γάρ ῥα D. γάρ ῥα L. τότε πάλαι C. τότε
 Barocc. Mor. Townl. φέρτερον Vrat. A. — 302 υἱὶ CLS Ven. B. Cant.
 Lips. Townl. Paris. A. B. C. D. E. K. υἱεῖ ADGH Syr. conf. H. U. 46.
 166. λ 273. πάρος περ CH. — 303 προφρονέως DH. εἰρύατο ACDHS
 Syr. Cant. Mor. Harl Vrat. b. d. Mosc. 2. sex Pariss. εἰρύατο Townl.
 εἰρύαται GL Lips. Flor. Rom. — 304 μῆ A. μὴ μ' ἂν D. μὴ δὴ E.
 ἀσπουδί A Syr. Ven. B. Paris. L. Cicero ad Atticum X, 1, 1. ἀσπουδεῖ
 CDEGHLs Lips. et Heynii libri. Pseudoplat. 156, 52. Cicero ad Famil.
 XIII, 15, 2. conf. Θ 512. — 305 ΡΕΞΕC Syr. — 306 ὥς A. εἰρύατο CD.
 εἰρύατο Vrat. b. — 307 ὑπο AD. ὑπαί L. οἱ omitt. H. μέγα τε C. —
 308 ἄλεις CGL Lips. Et. Mg. 618, 9. „in multis ἄλεις“ Heyne. ὑψι-
 πέτειC D. — 309 εἷσιν E Vrat. A. πεδῖον δὲ AG. ἐρεβεννῶν D. — 310 ἀρ-
 πάξων AEGL Syr. Flor. Rom. Bachm. Anecd. II, 33, 31. ἀρπάξων
 CDHS Cant. Lips. Vrat. A. d. Townl. Paris. K. L. Apoll. Soph.
 28, 18. ἀμαλὴν: ἀπαλὴν L Lips. — 311 ὥς D 1. man. οἷμησε: ὠρμησε
 H. — 312 ὠρμήθη E 1271, 17; sed 1270, 40 ὠρμήθη. ἀχιλλεύC EH. —
 313 πρόσθε C. κάλυψε ACEG Syr. — 314 ἐπένευσε C. — 315 περιρσεῖοντο
 DEHL Vrat A. περὶ ρσεῖοντο Harl. — 316 omitt. A in textu, D in textu.
 H Vrat. d. Paris. J. ἀμφι A. θαμειάς E Syr. — 317 ἀστράσι CEGL Lips.

A. c. 298 γε φάμην, conf. H. T. 424 et locos ibi laudatos K 446
 σφωε πόρεν. I 177 τε πῖον. A 464. B 427 μῆρα κάη. I 492. Ψ 607 πολλὰ
 πάθον. Ψ 440 γε φάμεν. c 68 τε φάνεν. H. U. 99. — 315 καλαί: αἱ
 πλείους δεινὰ δὲ Didymus. — 317 ἀστράσι Aristarchus, conf. ad X 28

- ἔσπερος, δὲ κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ,
 ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἦν ἄρ' Ἀχιλλεύς
 320 πάλλιν δεξιτερῇ φρονέων κακὸν Ἑκτορι δῖω,
 εἰσορώων χροά καλόν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
 τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χροά χάλκεα τεύχεα,
 καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
 φαίνεται δ', ἡ κληῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι
 325 λαυκανίην, ἵνα τε ψυχῆς ὤκτιστος ὄλεθρος·
 τῇ ῥ' ἐπὶ οἱ μεμαῶτ' ἔλας' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς,
 ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή·
 οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
 ὄφρα τί μιν προτείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
 330 ἦριπε δ' ἐν κονίῃ· ὃ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς·
 "Ἑκτορ, ἀτάρ που ἔφης Πατροκλῆ' ἔξεναρῖζων
 cῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα,

V. l. 319 ὡς D 1. man. ἀπέλαμπεν EHL Lips. λαμπ' C. ἄρ ADE. ἀχιλλεύς C. — 320 πάλιν D. — 321 ὅπῃ AE: ceteri ὅπῃ. — 322 τοῦδε A. τεύχεα Vrat. b.: τεύχη ACDEGHLS Syr. conf. H 207. ω 534. Ω 7. — 323 ἐξενάριξε DL Lips. — 324 φαίνεται omnes. δ' ἡ C. κληῖδες C. ἀπὼμων D. ἔχουσι ACEG Syr. ἔχουσι D. — 325 λαυκανίην A Syr. Mor. Barocc. Par. D. λαυκανίης C 1 man. DGHL Ven. B. Lips Townl. Rom. λαυκανίας E. λευκανίης C post ras. S Cant Vrat. b. A. Mosc. 2. Paris. E. Flor. Et. Orionis 92, 20 λευκανίη Hesychius III, 28. — 326 ἐπὶ οἱ AD. ἐπὶ οἱ CGH. μεμαῶτ': μεμαῶς GHS. ἔλας' ἔκτορα D. ἀχιλλεύς C. — 328 ἄρ CDEGHL. ἄρ ἀσφάραγον Apoll. Soph. 147, 29. τινὲς τῶν παλαιῶν ἀπὸ σφάραγον Eust. 1272, 9. μελίη τάμε χαλκοβάρειη Et. Mg. 160, 50. — 329 ὄφρα Et. Mg. 160, 51. προτείποι D (spir. 2. man.). προτί εἰποι H. ceteri προτείποι cum Et. Mg. 160, 51. Apoll. Soph. 147, 32. ποτιεῖποι S. προτιεῖπη Vrat. A. Mosc. 2. Paris. C. ἐπέεσσι H Et. Mg. 160, 51. — 330 κονίῃ C. AH L Lips. κονίησιν C. δ δ' A. δδ' χε

CGHL. ἐπεύξατο A. ἀχιλλεύς C. — 331 ἔφης libri cum Flor. Rom. ἔφηςθα edd. ab Ald. 2. usque ad Clarkium. πατροκλῆ' ἔξεναρῖζων H. ἔξεναρῖζων A. — 332 ἔσσεσθ' DG Lips. Vrat. A. ἔσσεσθαι E. „Multi ἔσσεσθαι“ Heyne.

A. c. 324 ἐν τισι τῶν ὑπομνημάτων φαίνεται δ' ἡ (cod. δέ) κληῖδες, ἵν ἡ ἐπὶ τῶν τευχῶν· τὰ τεύχη οὐκ ἐκάλυπτε τὴν λαυκανίην, ἀλλ' ἐποιεῖ φαίνεσθαι Didymus. ἐν τισι φαίνον δ' ἡ κληῖδες (cod. κληῖδεσιν) Schol. V. τὸ μὲν ἄλλο σῶμα ἐκκέπτειο. ἐκείνος δὲ ὁ τόπος ἐφαίνετο, ὅπου αἱ κληῖδες τῆς λαυκανίης τὸν αὐχένα συνέχουσιν Schol. B. erant igitur tres scripturae: 1. φαίνεται λαυκανίην (Aristarchea?); 2. φαίνεται λαυκανίης (ἡ κοινῇ); 3. φαῖνεν (vel φαῖνον) λαυκανίην (in commentariis Aristarchi), quam Bekkerus in editione altera recepit. conf. H. S. 19. Hoffmann. XXI. u. XXII. Buch der Ilias pg. 199 sqq. — 326 ὄρθο-τονητέον τὴν οἱ Schol. V. — 329 ἀθετεῖται Aristonicus.

νήπιε· τοιοῦτον δ' ἄνευθεν ἄορσσητήρ μέγ' ἀμείνων
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῆσιν ἐγὼ μετόπισθε λελείμην,
 335 ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα. σὲ μὲν κύνες ἦδ' οἰωνοὶ
 ἐλκήσους· αἰκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.

τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς καὶ γούνων σῶν τε τοκήων,
 μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάσσαι Ἀχαιῶν,
 340 ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἄλλισ χυρόν τε δέδεξο
 δῶρα, τὰ τοι δώσουςι πατήρ καὶ πότνια μήτηρ,
 σῶμα δὲ οἰκάδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
 Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχῃσι θανόντα.

τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
 345 μή με κύον γούνων γουνάζεο μηδὲ τοκήων·
 αἶ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
 ὦμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας·
 ὥς οὐκ ἔσθ' ὅς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι,
 οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
 350 στήσῃς· ἐνθάδ' ἄγροντες, ὑπόσχονται δὲ καὶ ἄλλα·

V. L. 333 ἄορσσητήρ H. — 334 ἐπὶ ACDGHL. μετ' ὀπισθε H. μετ-
 ὀπισθεν E. λελείμην Lips. — 335 ΩCTOI Syr. σε A. — 336 ἐλκήσους·
 CHS Mor. Barocc. Vrat. A. octo Pariss. αἰκῶς EH Syr. Barocc Mor.
 Vrat. d A. τὸ αἰκῶς ἐνταῦθα φέρεται διὰ μόνου τοῦ ι κατὰ τὴν παρα-
 λήγουσαν ἐν τισὶν ἀντιγράφοις Eust. 1172, 25. κτεριοῦσιν L. — 337 ὀλι-
 γοδρανέων A. κορυθαίολος D Flor. Rom. — 339 μή μ' C Paris. C. παρα
 A. ἀχαιῶν omitt. H. — 340 ΧΡΥCΟΝΤΕΑΛΙC ΧΑΛΚΟΝΤΕ Syr. τε δέ-
 χεσθαι H. — 341 τὰ σοι L Lips. Paris. A. B. — 343 τρῶες καὶ τρῳίων
 CL. — 344 τὸν δὲ καὶ ὑπόδρα H. ἄρ ACDGL. ἐν ἄλλῃ τὸν δ' ἀπαμει-
 νόμενος A. ἀχιλλεύς C. — 345 κύων D Mor. Barocc. Vrat. d. Leid. μὴ
 δὲ ACDHL. μὴ δὲ Ven. B. — 346 γάρ (acc. 2. man.) πῶς D. ἀνείη CD
 EGH L Lips. Townl. ANÉIHI Syr. ἀνήη A. ἀνήη Harl. Mosc. 2. Vrat.
 A. Paris. F. J. γρ. καὶ διὰ τοῦ η Eust. 1273, 28. — 347 ὦμ' E Vrat. b.
 d. Mosc. 2. Rom. ἀποτεμνόμενον D Mor. Barocc. Lips. ὅσα μ' ἔοργας
 H Vrat. d. — 348 ὥς CD 1. man. ES. — 349 εἰκοσινήριτ' A. — 350
 στήσῃς Paris. F. ὑπόσχονται E Barocc. Vrat. A.

A. c. 336 οἱ περὶ Ἀντίμαχον ἐπὶ τὸ γνωριμώτερον ἐλκήσους κακῶς
 Didymus. — 339 de hiatu μὴ με ἔα, qui Heynio vitiosus videtur,
 conf. P 16 τῷ με ἔα. B 165. 181 μὴ δὲ ἔα. Θ 428 νῶϊ ἐῷ. [Ψ 73 ποτα-
 μοιο ἔωσιν. δ 805 οὐδὲ ἔωσι. κ 536 μηδὲ ἔαν. ξ 420 εἰνὸν δὲ ἔωμεν.]
 A 533 Ζεὺς δὲ ἐφῶν. I 319 ἐν δὲ ἱή. I 420. 687 χεῖρα ἐφῆν. T 194 δῶρα
 ἐμήs. Φ 569 ἐν δὲ ἱα. Ψ 278 πατρὶ ἐμῷ. Ω 335 ἀνδρὶ ἐταιρίσσαι. Θ 524
 ὅς τε ἐφῆs. ν 133 πάγῃ ἐπεῖ. ξ 69 πρόχῃ ἐπεῖ. — 348 Ἀρίσταρχος ὡς
 χωρὶς τῆς βαρέας Schol. Paris. βέλτιον πρό τούτου στίζειν καὶ τὸ ὡς
 εἰς τὸ οὕτω μεταλαμβάνειν Nicanor. — 349 τὸ εἰκοσινήριτ' ὕφ' ἐν
 ἀναγνωστέον Schol. B.

οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
 Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὥς σέ γε πότνια μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
 ἀλλὰ κύνες σέ καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.

- 355 τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἔκτωρ·
 ἦ σ' εὖ γιγνώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
 πείσειν· ἦ γάρ σοί γε σιδήρεος ἐν φρεσὶ θυμός.
 φράζεο νῦν, μή τοι τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
 ἥματι τῷ, ὅτε κέν σέ Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
 360 ἐσθλὸν ἐόντ' ὀλέσσωιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.

ὥς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
 ψυχὴ δ' ἐκ ρεθέων πταμένη Ἄϊδος δὲ βεβήκει,
 ὃν πότμον γούσῃ, λιποῦς ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
 τὸν καὶ τεθνηῶτα προσηῦδα διός Ἀχιλλεύς·

- 365 τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὅππότε κεν δὴ
 Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι ἡδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.

ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσκατο χάλκεον ἔγχος,
 καὶ τό γ' ἀνεύθεν ἔθῃχ', ὃ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐκύλα
 αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περιδραμον υἱὲς Ἀχαιῶν,

- 370 οἱ καὶ θηήσαντο φυῆν καὶ εἶδος ἀγῆτὸν

V. l. 351 εἴ κέν σ' αὐτὸν ACE Ven. B Bachm. Anecd. II, 62, 12.
 εἴ κεν σ' αὐτὸν Apoll. de Pron. 57 C. εἴ κεν αὐτὸν GHL Lips. Schol.
 Θ 233. αὐτῷ D. ἐρίσασθαι Lips. Vrat. b. ἀνώγει L Lips. Paris. A.
 ἀνώγει Vrat. d. Paris. D. E. F. H. K. Rom. — 352 ὥς AD: ceteri ὥς.
 — 354 τὲ H. κατα ACDGH Syr. — 355 καταθνήσκων A. τὸν δ' ὀλιγο-
 δραπέων H. τόσσα δ' ὀλιγοδραπέων Vrat. d. κορυθαίολος A. κορυθαίολος
 D Flor. Rom. — 356 γιγνώσκων L: γινώσκων ACDEGH Syr. οὐδ' ἄρ
 ACDEGL. οὐ γάρ H Vrat. d. — 357 ἐν φρεσὶ ACDGHL Syr. Barocc.
 Mor. Lips. Vrat. b. d. Ven. B. Paris. A. C. F. ἐνδοθι E ter S edd. nett.
 conf. X 242. τ 377. A 243. β 315. Θ 577. — 358 μή τοι τι DHL. μή τί
 τοι C. μή τί τοι θεοῦ E. τι omitt. G. — 359 ἥματι D. — 360 ἐνὶ AD
 Syr. ἐπὶ Schol. Pind. Nem. VII, 58. — 361 κάλυψε CEG. — 362 αἶδος
 δὲ AD. — 363 omitt. D in textu, habet in marg. 3. man. ἀνδροτῆτα
 H. ΑΝΔΡΟΤῆΤΑ Syr. ἀνδροτῆτα ceteri, conf. Π 857. — 364 τεθνηῶτα

η
 LS Lips. Cant. Mor. sex Paris. τεθνηῶτα A. τεθνηῶτα CDGH Syr.
 προσηῦδα D. ἀχιλλεύς C. — 365 δέξομαι: τεύξομαι Paris. L. — 366 ἐθέλει
 Vrat. A. Paris. J. ἐθέλοι Paris. K. — 367 ῥά CGHL. ἐρύσατο C Vrat.

A. Lips. — 368 καὶ τόδ' L Lips. Mosc. 2. ΕΘΗΚ' Syr. δ δ' D. δδ' CG
 HL. ἀπ': ἄρ ἀπ' C. — 369 δε D. — 370 οἱ κέ (Ven. B. κέ) ἐ θηήσαντο
 C Ven. B. ita G. Hermannus Opusc. IV, 24 ex conjectura. οἱ καὶ ἐθηή-
 σαντο Schol. O 265. ceteri οἱ καὶ θηήσαντο cum Schol. A 1.

A. c. 356 τὸν ἢ σύνδεσμον περίσπαστέον Herodianus.

Ἔκτορος· οὐδ' ἄρα οἷ τις ἀνουτητί γε παρέστη.
ὦδε δέ τις εἶπεςκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·

ὦ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάσθαι

Ἔκτωρ ἦ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέω.

375 ὥς ἄρα τις εἶπεςκε καὶ οὐτήσασκε παραστάς.

τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἡδὲ μέδοντες,
ἐπεὶ δὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,

380 ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὃς οὐ κύμπαντες οἱ ἄλλοι,

εἰ δ' ἄγερ' ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθέωμεν,
ὄφρα κέ τι γινώμεν Τρώων νόον, ὃν τιν' ἔχουσιν,

ἦ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην τοῦδε πεσόντος,
ἦε μένειν μεμάσσι καὶ Ἔκτορος οὐκέτ' ἐόντος.

385 ἀλλὰ τί ἦ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;

κεῖται πᾶρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυτος, ἄθαπτος,

Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἐγὼ γε

ζῶοισιν μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη.

V. l. 371 ἄρα C. οἱ τίς CDG. οἷ τις H. ἄρα γέ τις Paris. F. —
372 ἄλλον D. — 373 ὦ πόποι AD. — 374 ἐνέπρησε EGH Flor. Rom.

θ
ἐνέπρησεν A. ἐνέπρηθεν Barocc. Harl. Vrat. A. Mose. 2. Paris. G. H. J. K. — 375 ὥς A. τίς C. — 376 ἐξενάριξε G. ἀχιλλεύς C. — 377 ἀγό-
ρευεν libri mei: πτερόεντα προσήυδα Mor. — 378 ὦ φίλοι ἦρωες· δα-
ναοὶ· θεράποντες ἄριστος C. idem Flor. Rom. Ald. 1. — 379 ἐπεὶ D,
omisso δὴ. δαμάσασθαι Cant. — 380 ἔρδεσεν A. Mor. Barocc. Harl. ἔρρεεν
ἦ ἔρδεσκεν Eust. 1274. 45. ἔρδεσκεν CDE 1274. 53 GHLS Lips. Ven. B.
ἦ ἔρδεσκεν A. ὃς οὐ D. οἱ omitt. C. — 381 εἶδ' CGL. σὺν D. * πειρη-
θέωμεν: libri πειρηθώμεν. — 382 ὄφρα A. κ' ἔτι ALS Cant. Mor. Lips.
Ven. B. ὄφρα ἔτι E. ceteri κέ τι· τρήων L. — 383 καταλείψουσι DE
Vrat. A. Lips. καταλείψουσιν H Vrat. d. — 384 ἦε A: ceteri ἦε. —
385 τί ἦ A: ceteri τίη. τί μοι D. — 386 παρ AD. παρὰ G Flor. ἄκλαυ-
τος ADEL Lips. Vrat. d. Rom. ἄκλαυτος CGHS Ven. B. Flor. conf.
δ 494. λ 51. 72. — 387 ὄφραν D. ἔγωγε libri. — 388 ζῶς ἐν ἀργείοις
φιλοπολέμοις μετείω C Ven. B (φιλοπολέμοις). Vrat. b. A. ὅτι ζῶς
ἐν ἀργείοις φιλοπολέμοις μετείω A. ζῶς ἐν ἀργείοις φιλοπολέμοις
μετείω ἦ καθ' ἑτέραν γραφὴν ζῶοις μετέω καὶ μοι φίλα γούνατ' ὀρώρη
Eust. 1274. 65. ὀρώρει DS Paris. G. H. J.

A. c. 375 ἀθετεῖται Victor. in margine. expunxit Senacherim conf.
Schol. Leid. — 378 Zenodotus Ἀτρεΐδῃ τε καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Πανα-
χαιῶν. — 379 ὅτι σπανίως Ὀμηρος κακομέτρους ποιεῖ Aristonicus,
qui affert Ψ 2. μ 423. conf. ad I 5. — 381 πειρηθέωμεν scripsit Bekk.
2. ex coniectura, quod analogia cogit: conf. στέωμεν A 348. X 231.
φθέωμεν π 383. κτέωμεν χ 216. θέωμεν ω 485. νεμεσσηθέωμεν Ω 53
(ita Aristarchus; libri ὤμεν). excipitur δαῶμεν B 299. μεθῶμεν K 449.
quod Bekkerus non tetigit, mutandum est in μεθῶμεν. ἀφῶμεν Hymn.
VII, 22 in medio relinquo. — 388 scriptura in textum recepta Aristarchea

- εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο,
 390 αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
 νῦν δ' ἄγ' αἰδόντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν.
 ἡράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἑκτορα δῖον,
 ὦ Τρῶες κατὰ ἄστρῳ θεῷ ὥς εὐχετόωντο.
 395 ἦ ῥα, καὶ Ἑκτορα δῖον αἰκέα μῆδετο ἔργα.
 ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
 ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξηπτεν ἱμάντας,
 ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε, κάρη δ' ἔλκεσθαι ἔασεν·
 ἐς δίφρον δ' ἀναβάς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' αἰέρας,
 400 μάστιξεν ῥ' ἐλάαν, τῷ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην.
 τοῦ δ' ἦν ἐλκομένοιο κονίκαλος, ἀμφὶ δὲ χαῖται
 κυάνεαι πίτναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
 κείμετο πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
 δῶκεν αἰκίσσασθαι ἐπὶ ἐν πατρίδι γαίῃ.
 405 ὥς τοῦ μὲν κεκόννιτο κάρη ἅπαν· ἦ δέ νυ μήτηρ
 τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
 τηλόχε, κῶκυκεν δὲ μάλα μέγα παῖδ' ἐσιδοῦσα.

V. L. 389 καταλήθοιτ' Vrat. d. καταλήθη Schol. X 52. — 390 καὶ κεῖθι ACELS Cant. Harl. Lips. Ven. B. Paris. F. H. editores ante Heynium κάκειθι. κάκειθι DGH Plutarchus Non posse suaviter vivi s. E. — 392 ἐπὶ ACEGHL. ἐπὶ D. τὸν δὲ δ' D. τὸν δὲ τ' H. — 393 ἡράμεθα ACG. κῦδος G. — 394 τρῶες L. ὥς AD. Tzetzes Alleg. 162. — 395 ῥὰ CGHL. μήσατο D. — 396 ἀμφοτέρω L Lips. Paris. C. τένοντας DH Vrat. d. Dion. Halicarn. de Comp. Verb. XVIII. — 397 ἐκ σφυρῶν C Ven.

B. ἐσφυρὸν L. βοῖους Cant. δ' omitt. Harl. — 398 ἔασεν: ἔσσειεν Paris. E. — 399 aberat a Paris. B. ἀνα D. — 400 μάστιξεν Paris. D. ῥ' ACL Lips. Ven. B. Paris. F. J. K. δ' EGHS Vrat. A. δελᾶαν D. ἀέκοντε Harl. Mor. Cant. Paris. K. Dion. Halic. l. l. οὐκἀκοντε D. ceteri ἀκοντε. — 401 κονίκαλος ELS. ἀμφὶ D. — 402 πίτναντο LS Lips. Townl. Paris. C. πῖλναντο AC Ven. B. Vrat. b. πῖπναντο G. πῖμπλναντο E 1276, 27. DH Vrat. d. A. Paris. E. F. L. Flor. Rom. πῖμπλναντο ἢ πῖλναντο Eust. 1276, 12. ἐν τις πῖμπλναντο A πῖπλναντο Dion. Halic. l. l. κονίῃσι ACDEGH. — 403 δυσμενέεσσι ACDEGHL. ἐν ἄλλῳ τερπικέραυτος A. — 404 αἰκίσσασθαι αἰεὶ ἐν D. αἰκίσσασθαι H Vrat. A. Ἀπολλ. de Synt. 157, 25. — 405 ὥς AD 1. man. κεκόννιστο H Vrat. d. κεκονίατο D. — 406 καλύπτραν L Lips. — 407 κῶκυκε E Vrat. A. ἐς ἰδοῦσα D.

A. c. videtur et pro ὅτι in Schol. A reponendum est οὕτως, ut sit Didymi. ὅτι et οὕτως in Schol. A haud raro permutata sunt, ut B 347. Γ 306. 368. Δ 170. Ε 684. Θ 428. Κ 18. 225. 445. Λ 307. 348. Ρ 125. Φ 246. Χ 26. vide Lehrs. Arist. pg. 14 * * (ed. II.) H. T. 131. — 393, 394 ἀθετοῦνται κτίχοι δύο Aristonicus.

- ῥμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
 κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ κατὰ ἄστν.
 410 τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὥς εἰ ἅπανα
 Ἥλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ μύχοιτο κατ' ἄκρης.
 λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόγις ἔχον ἀσχαλόντων,
 ἐξελεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων.
 πάντας δὲ λιτάνευε κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
 415 ἔξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον·
 χέεσθε φίλοι, καὶ μ' οἶον ἔακατε, κηδόμενοι περ,
 ἐξελεθόντα πόλῃος ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον ὀβριμοεργόν,
 ἦν πῶς ἡλικίην αἰδέσσεσθαι ἦδ' ἐλεήσει
 420 γῆρας. καὶ δέ νυ τῷ γε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται,
 Πηλεΰς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε πῆμα γενέσθαι
 Τρωαί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε.
 τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθόοντας·

V. l. 408 ῥμωξε E Vrat. A. ἀμφι D. — 409 εἴχοντο: ὤχοντο Mor. οἰμογῇ G. — 410 ἄρ ADEGH. μάλιστ' αἰεὶ (ἀεὶ Lips.) ἐναλίγκιον L Lips.

ὡσεὶ DEGL. — 411 πυρὴ C. μύχοιτο DG Flor. Paris. A. K. μύχοιτο Vrat. b. κατὰκρης E Vrat. b. Rom. — 412 μὲν ῥα GL. μόγις AG Mor. Vrat. b. Paris. G. H. J. μόλις CDEHLS Lips. Ven. B. conf. Φ 417. γ 119 τ 189. — 414 δὲ λιτάνευε Vrat. b. δ' ἐλιτάνευε DEHLS Lips. Cant. Townl. Vrat. d. ἐλιτάνευε Vrat. A. conf. η 145. κατὰ AD. — 416 χέεσθε C. κηδόμενοι EGHLS Lips. κηδόμενον ACD Ven. B. Vrat. A. Maxim. Tyrius Diss. VI, 7. „est lectio codd. omnium meliorum“ Heyne. — 417 πόλιος C Ven. B. — 418 λίσσωμ' ACDL Lips. λίσσωμ' GH Vrat. b. d. A. ex corr. Flor. Rom. quinque Paris. λίσσωμαι E ter S. Vrat. A. 1. man. λίσσωμαι ἀνέρα τοῦτον ἢ κατὰ τινα τῶν ἀντιγράφων λίσσωμ' ἀνέρα Eust. 1277, 55. ὀβριμοεργόν CL Lips. Mor. Barocc. Paris. C. D. F. καὶ βριμοεργόν S. — 419 ἦδ' D, acc. man. rec. — 420 τῷ γε DHE

Vrat. b. d. τῷ γε A. ceteri τῷδε. — 422 τρωαί L. μάλισθα G. πέρι L. ἄλγε' ἔθηκε ADE 1277, 30; 35; 37. GL. ἔθηκεν H. ἄλγεα θῆκε C Ven. B. Townl. ἄλγεα θῆκεν ἢ ἄλγε' ἔθηκε Eust. 1277, 23. — 423 ἀπέκτεινε CG Flor. Rom. ἐπέκτανε E.

A. c. 410 τινὲς περιεργῶς διὰ μόνον τοῦ ἰ γράφοντες (ὡς ἰ) ἀποδίδασιν ὡς αὐτὴ ἅπανα Schol. A. — 411 μύχοιτο: οὕτως ἀρίσταρχος μύχοιτο (vel μύχοιτο, nam scriptura vocalis mediae est ambigua) μύχοιτο. Ἀρίσταρχος μύχοιτο ἀντὶ τοῦ μύχοιτο Schol. B, quod Didymus. Aristarchum μύχοιτο scripsisse confirmatur appposito der Ilias pg. 158. Aristarchum μύχοιτο scripsisse confirmatur appposito οὕτως, quo scholiasta non utitur, nisi in textu ipsa Aristarchi lectio fertur (H. T. 125) et confirmatur schol. l 653 οὕτως μύχῃαι Ἀρίσταρχος. — 414 δὲ λιτάνευε conf. H. U. 51. — 416 ἀρίσταρχος πληθυντικῶς κηδόμενοι περ Didymus.

- τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι ἀχνύνεός περ,
 425 ὡς ἑνός, οὐ μ' ἄχος δὲ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω,
 Ἑκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇ·
 τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε μυρομένῳ τε,
 μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἥδ' ἐγὼ αὐτός.
 ὡς ἔφατο κλαίων, ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
 430 Τρωῆσιν δ' Ἑκάβη ἄδινου ἐξῆρχε γόοιο·
 τέκνον, ἐγὼ δειλὴ· τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦσα,
 σεῦ ἀποτεθνηῶτος; ὃ μοι νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 εὐχਾਲὴ κατὰ ἄστρῳ πελέσκεο, πᾶσι τ' ὄνειρα,
 Τρωσὶ τε καὶ Τρωῆσι κατὰ πτόλιν, οἳ σε θεὸν ὡς
 435 δειδέχατ'· ἥ γὰρ καὶ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔσθθα
 ζωὸς ἑὼν· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.

V. L. 425 ὡς D. κατοίσεται D. κατ' οἴσεται H. αἰδόσδε C. αἰδος δὲ Ven. B. — 426 ὄφελε G Vrat. A. ὠφελε E. ὄφελλε Rom. ἐμῇσι AC DE Vrat. A. — 427 τῷ ACGHL. τῷ E. τῷ D. — 428 θ' omitt. D. — 429 ὡς AD 1. man. φάτο D. ἐπὶ AD. δε D. δ' ἐστενάχοντο EH Lips. Vrat. A. γυναῖκες D et man rec. γρ. καὶ πολῖται. γρ. γέροντες A. πολῖται G. — 430 τρωῆσιν A. τρωῆσιν L. ἀδινου A. — 431 ἔκτορ ἐγὼ Et. Mg. 198, 8. ἔκτορ τέκνον ἐμόν. τί νυ βείομαι Et. Mg. 496, 17. ἐκτωρ ἐγὼ, τὸ γὰρ βέω corrupte Et. Gud. 109, 27. βείομαι ACEGL Ven. B. Lips. Paris. C. 1. man. D. J. Et. Mg. 198, 8. 496, 17. Schol.

Π 852. βί^{ει}ομαι H, ei add. man. rec. Paris. E. βίομαι D Cant. Mor. Vrat. d. A. Paris. A. C. man. sec. schol. ε 299. παθοῦσα libri. — 432 ἀπο-
 τεθνηῶτος Vrat. b. Paris. A. B. C. F. J. ἀποτεθνηῶτος L. ἀποτεθνη-
 ῶτος A. ἀποτεθνηῶτος CDE bis GH. νύκτας τε A. ἡμαρ D. — 433 πε-
 λέσκετο C. — 434 τρωσὶ L. τρωῆσιν AL. κατα AD. πόλιν D. ὡς A. —
 435 γὰρ καὶ DL Lips. Baroce. Mor. Paris. A. ceteri γὰρ κέ, inepte.
 ἔσθθα A. — 436 νῦν δ' αὖ L Lips. Vrat. A. Paris. A. C.

A. c. 430 ἀδινου: Ἀρίσταρχος ἀθρόου Schol. V, cui fidem non habeo, ἀθρόου est glossa, conf. Schol. A ad Ψ 17 ἀδινου: ἀθρόου, οἰκτροῦ. Apoll. Soph. 9, 4 ἀδινου γόοιο, τοῦ ἀθρόως ἐκχεομένου. Et. Mg. 17, 36. Suidas I, 1, 105, 7. — 431 ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἡ βήομαι, βιώσσομαι (cod. βηωσσομαι) Didymus. τὸ δὲ βείομαι Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ ἰώτα γράφει, ἵν' ἡ πῶς βιώσσομαι καὶ ζήσσομαι τοῦ θανόντος. τὸ δὲ αἰνὰ παθοῦσα τεκοῦσα γράφει Schol. BV. non adducor ut credam Aristarchum βείομαι scripsisse, obstant enim testimonia scholiorum, et si βείομαι scripsisset scholio A additum fuisset οὕτως, i. e. sicut in textu restant scripturae βίομαι et βήομαι; hanc Aristarcho tribuo, qui in formis huius similibus ē non in εἰ sed in ἡ producere solebat, conf. περικτήνω P 95. μήρης, ἀνή, φανή (H. U. 153 sq.) ἐκκα λ 76. v 24. τεθνηῶς (H. T. 282). de βίομαι dubito an genuina sit lectio, nam forma primitiva βέομαι O 194 (βῆ Π 852. Ω 131) facere non potest βίομαι, sed βέομαι vel βήομαι. nec βιόμεσθα (quod Wolfius in βέόμεσθα muta- vit) Hymn. in Apoll. Pyth. 350. in auxilium vocari potest, habet enim ἰ corruptum, quum nostro loco ἰ sit productum. βέομαι Aristarcho addixit Hoffmannus, βίομαι Heynius, βήομαι vel βίομαι Bekkerus.

- ὡς ἔφατο κλαίους, ἄλοχος δ' οὐ πῶ τι πέπυστο
 Ἔκτορος· οὐ γάρ οἱ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
 ἦγγειλ' ὅτι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων,
 440 ἄλλ' ἢ γ' ἰστὸν ὕφαινε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο
 δίπλακα πορφυρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε.
 κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν εὐπλοκάμοις κατὰ δῶμα
 ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
 Ἔκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκ νοστήσαντι,
 445 νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
 χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
 κωκυτοῦ δ' ἦκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου·
 τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς.
 ἦ δ' αὖτις δμῳῆσιν εὐπλοκάμοις μετηύδα·
 450 δεῦτε, δῶμα μοι ἔπесθον, ἴδωμ' ὅτιν' ἔργα τέτυκται.
 αἰδοίης ἐκυρῆς ὁπὸς ἔκλυον, ἐν δέ μοι αὐτῇ
 στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γούνα
 πῆγνυται· ἔγγυς δὴ τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσιν.

V. l. 437 ὡς AD 1. man. φάτο D ut 429. — 438 οἱ τίς C. οἱ τίς H. γάρ πως ἐτήτυμον ἄγγελον ἦλθεν (inscriptis εἰν η et ω in ε ut sit ἐλθὼν) D. — 440 ἦφαινε G. — 441 πορφυρέην ACDELS Lips. Ven. B. Barocc. Mor. Harl. Townl. Vrat. b. Mosc. 2. octo Pariss. μαρμαρέην GH edd. vet. γράφεται καὶ μαρμαρέην Vict. θρόνα: θρόα CLS Ven. B. Paris. L. 1. man. ἔπασσε ACDEGL. — 442 εὐπλοκάμοις H. εὐπλοκάμοις L. κατὰ AD 1. man. δῶμα: δῶ H. — 443 ἀμφὶ AD 1. man. πυρὴν Mosc. 2. πέλοι H. — 444 ἐκνοστήσαντι ACDGHL: ἐκ νοστήσαντι nullus. conf. E 157. P 207. Ω 705. μάχης in A post νοστήσαντι collocatum correxit librarius suprascriptis numeris I et II. — 446 ἀχιλλῆος CD. δάμασεν GHL. — 449 ἦδ' CGL. αὐθὶς C. αὐτὶ H. δμῳῆσιν solus A. εὐπλοκάμοις DH. — 450 ὅτιν' ACEGH Ven. B. Townl. 1. man. ὅτι DL Lips. Vrat. A. Paris. B. ὅτινα Paris. F. ἄτιν' Vrat. b. Paris. E. — 451 αἰδοίης G. ἐν δέ μοι ACDEGHS. ἐν δ' ἔμοι L Lips. — 452 στήθεσσι C. ἀνα D. δὲ omitt. L.

A. c. 450 pro ὅτιν' ἔργα Hoffmannus olim (Quaest. Hom. § 201, 9) scribendum esse coniecerat τίνα ἔργα, nunc scripturam ὅτι ἔργα potius habet, quam defendit analogia locorum κ 44 ὅτι τὰδ' ἐστίν. C 128 ταῦτα ἐτήτυμον (qui locus est aliter explicandus). X 73 πάντα, ὅτι, cui assentire, si substantivo ἔργα pronomen esset additum ὅτι ut nunc est, sententia postulat pronomen relativum „videbo, quae res acciderint“. ceterum hoc loco non solum in ἔργα sed etiam in ἴδωμι neglectum est digammum. — 451 pro δέ μοι αὐτῇ recentiores editores ex deterioribus libris receperunt δ' ἔμοι. qua forma non opus esse docent haec exempla: οὐδέ μοι αὐτῇ ε 190. ἀλλά μοι αὐτῷ ο 371. δέ μοι αὐτῷ ψ 281. Ζ 338. αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο E 459. 884. μή τί μοι αὐτῷ ε 179. κ 374. plura exempla congestissimus H. U. pg. 136 sqq.

- αἶ γὰρ ἀπ' οὐατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
 455 δεῖδω, μὴ δὴ μοι θρασὺν Ἑκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
 μόνον ἀποτμήζας πόλιος πεδίον δὲ δῆται,
 καὶ δὴ μιν καταπαύσῃ ἄγνηορίης ἀλεγεινῆς,
 ἥ μιν ἔχεσκέ, ἐπεὶ οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν,
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δν μένος οὐδενὶ εἴκων.
 460 ὥς φασμένη μετάρωιο διέεσσυτο μαινάδι ἴσῃ,
 παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
 αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἴξεν ὄμιλον,
 ἔστη παπτήνας' ἐπὶ τείχεϊ, τὸν δὲ νόησεν
 ἐλκόμενον πρόσθεν πόλιος· ταχέες δὲ μιν ἵπποι
 465 ἔλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νύξ ἐκάλυπεν,
 ἥριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
 τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς βάλε δέσματα κυγαλέοντα,
 ἄμπυκα κεκρύφαλον τε ἰδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμευ
 470 κρήδεμνόν θ', ὃ ρά οἱ δῶκε χρυσήν Ἀφροδίτη
 ἡματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαίολος ἡγάγεθ' Ἑκτωρ
 ἐκ δόμου Ἡετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἔδνα.
 ἀμφὶ δὲ μιν γαλόω τε καὶ εἰνατέρες ἄλις ἔσταν,

V. l. 454 εἴη ἔπος ἐμεῦ Vrat. b. — 455 ἀχιλλεὺς C. — 456 πεδίον δὲ AG. πεδίοιο Vrat. d. — 457 καταπαύσει EL Vrat. A. — 458 ἐνὶ AD ex corr. ἐν D 1. man. πληθὺ ACDE ter GH. πληθει S Cant. Mor. μένεν CELS Ven. B. μένε D. μέν' AH Flor. μὲν G. — 459 ἀλλὰ A. τεὸν μένος DH. — 460 ὥς A. ἴσῃ ADL. — 461 κραδίη D. κραδίη Mosc. 2. conf. παλλόμεναι κραδίην Quint. Smyrn. XIII, 115. ἐκ πλήγῃ φρένας N 394. Π 403. κατεπλήγῃ φίλον ἦτορ Γ 31. ἄχει βεβολημένος ἦτορ I 9. — 462 πύργον τε AC. πύργων D. ἴξεν DH. ἴξεν A. — 463 παπτήνας' C. δ' ἐνόησεν libri. — 464 habet H in marg. man. rec. πρόσθε DE. — 465 κοίλας D. ἐπὶ H. — 466 τήνδε G. ἐκάλυψε A Vrat. A. — 467 ἀπο H. ἐκάπυσσε AEGH. — 468 ἀπο A. βάλε L Lips. Paris. A. C. χέε ACD EGH Ven. B. χέε S. — 469 τε ἰδὲ ACDHL Lips. Ven. B. Harl. Flor. Rom. Apoll. Soph. 25, 7 et 33. 2. „vitiose ubique legitur τε ἰδὲ cum hiatu“ Heyne. τε ἰδὲ EG. τ' ἠδὲ Schol. Pind. Olymp. V, 15. VII, 118. — 470 τε ὃ ρά D. ὃ ρά οἱ C. χρυσή ACEGHLS. χρυσή D. — 471 ἡματι D. ὅτε μιν H. κορυθαίολος A. κορυθαίολος DH. — 472 ἔδνα CG. ἔδνα D. — 473 ἀμφὶ D. γαλόων τε D. γρ. ἄλις ἦσαν A. ita Flor. Rom. Paris. L. ἔσαν E Vrat. d. A.

A. c. 458 πληθὺ bisyllabum est ut λ 514 ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν. π 105 με πληθὺ θαυμασάτο, ubi octo libri πληθὺ. conf. Θρήνυι ρ 504. ὀρχηστῷ ρ 605 (ὀρχηστῷ quinque). ἔστι ε 231. κ 544. πληθει legitur P 330. Ψ 639. — 468 ἀρίσταρχος βάλε δέσματα, αἱ δὲ κοινὰ χέε Didymus. — 470 θ': ἐκ πλήρους ὃ τε σύνδεσμος κρήδεμνόν τε, οὕτως ἀπαται Didymus. — 473 γαλόω veteres, non γάλω.

αἱ ἐ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέεσθαι.

475 ἢ δ' ἐπεὶ οὖν ἔμπνυτο καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
ἀμβλήθην γούσῃ μετὰ Τρωῆσιν ἔειπεν·

Ἔκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἢ ἄρα γεινόμεθ' αἷσιν
ἀμφοτέροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν ὑπὸ Πλάκῃ ὕληέσῃ

480 ἐν δόμῳ Ἡετίωνος, ὃ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐούσαν,
δύσμορος αἰνόμερον· ὥς μὴ ὤφελλε τεκέεσθαι.

νῦν δὲ σὺ μὲν Ἀίδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης
ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθει λείπεις
χῆρην ἐν μεγάροις. πάσις δ' ἔπι νήπιος αὐτῶς,

485 ὃν τέκομεν σὺ τ' ἐγὼ τε δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
ἔσσεαι Ἔκτορ ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες, οὔτε σοὶ οὗτος.

ἦν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγη πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
αἰεὶ τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κῆδε' ὁπίσσω
ἔσσονται· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.

V. l. 474 μετὰ D. μετὰ σφίσιν H. μετασφῆς' ἔχον L. μετὰ σφῆς' ἔχον Lips. σφῆσιν C. ἀτυζομένης L. ἀπολέεσθαι ἢ ὀλέεσθαι E. — 475 ἢ δ' D acc. man. rec. ἢδ' CGL. ἐπεὶ' Apoll. Soph. 8, 22. ἀλλ' ἐπεὶ H Vrat. d. * ἔμπνυτο: libri ἔμπνυτο. θυμὸν Schol. X 468. Flor. Rom. ἄγερθεν L. — 476 τρωῆσιν A: ceteri τρωῆσιν. μετὰ D. δαμῆσιν DL ἄγερθεν L. — 477 γεινόμεθ' ACE Lips. Ven. B. Strabo XIII, 585. γινόμεθ' G Vrat. A. Schol. Z 422. γεινόμεθ' Paris. E. ἀρ' ἐγεινόμεθ' H. ἀρὰ νυκτὶ 481 δύσμορον Mose. 2. Harl. ὤφελε D. ὤφειλε Paris. A. ὥς μὴ ὀφελεν 482 πῶς δὲ σὺ H. μὲν: μὲν ῥ' C Ven. B. Harl. Mor. τεκέεσθαι Paris. E. — 482 πῶς δὲ σὺ H. μὲν: μὲν ῥ' C Ven. B. Harl. Mor. 2. quattuor Pariss. ὑπο A. κεύθεσσι C. — 483 ἐν AD. ἐν Vrat. A. Flor. — 484 παῖς D. δέ τι DH. δέ τε S Cant. Paris. D. δέ γε Paris. C. αὐτῶς AEGH Ven. B. ex corr. — 485 τε omitt. L Lips. τοῦτο|| D. — 486 οὕτως D. — 487 ἦν γὰρ δὴ AH ex corr. ἦν περ γὰρ δὴ Paris K. ceteri ἦν περ γὰρ. γρ. ἦν περ γὰρ A. πόλεμόν τε Lips. (?) Vrat. d. Paris. A. G. J. K. Rom. πολέμου φύγη D ex corr. φύγοι Barocc. Mor. — 488 τοι omitt. H. Flor. αἰεὶ δὴ Paris. E. ἐν ἄλλῳ ἀλλ' ἦτοι τούτῳ A. — 489 ἀπουρίσσουσιν AEGHL Schol. A 356. Hesychius I, 262 et plerique Heynii libri. ἀπουρίσσουσιν DS Vrat. A. Apoll. Soph. 39, 3. ἀπουρήσουσιν C Ven. B. Harl. Mose. 2. Paris. B. H.

A. c. 475 διὰ τοῦ Ἐ' Ἀρίσταρχος ἔμπνυτο Didymus, conf. E 697. ε 458. — 478 κατὰ δῶμα: αἱ κοινότεραι πριάμου ἐνὶ οἴκῳ Didymus. — 480 ὅτι ἀντὶ τοῦ τυτθὴν καὶ ὅτι τὸ ὃ ἀντὶ τοῦ ὅς Aristonicus. — ὃ μ' est igitur lectio Aristarchea, conf. H. T. 326. Didym. ad a 300. — 487—499 ἀθετοῦνται στίχοι γ' Aristonicus, conf. Apoll. Soph. 159, 3.

- 490 ἡμαρ δ' ὄρφανικὸν παναφήλικά παῖδα τίθησι·
 πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειάι.
 δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάσις ἐς πατρός ἐταίρους,
 ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
 τῶν δ' ἐλεγκάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
 495 χεῖλεα μὲν τ' ἐδίην', ὑπερῶν δ' οὐκ ἐδίηνε.
 τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
 χερσὶν πεπληγῶς καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων·
 ἔρβ' οὕτως· οὐ γὰρ πατὴρ μεταδαινύται ἡμῖν.
 δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάσις ἐς μητέρα χήρην,
 500 Ἀκτυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἐοῦ ἐπὶ γούνασι πατρός
 μυελὸν οἶον ἔδεσκε καὶ οἶων πίονα δημόν·
 αὐτὰρ ὅθ' ὕπνος ἔλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
 εὐδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
 εὐνῇ ἐνι μαλακῇ, θαλέων ἐμπληγόμενος κῆρ.
 505 νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι φίλου ἀπὸ πατρός ἀμαρτύων,
 Ἀκτυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπὶ κλησὶν καλέουσιν·
 οἷος γὰρ σφιν ἔρυστο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
 νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι νόσφι τοκήων
 αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεὶ κε κύνες κορέσσονται,
 510 γυμνόν· ἀτὰρ τοι εἴματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται

V. L. 490 ἡμαρ D. παναφήλικά A. τίθησι ACDEGH. — 491 ὑπεμνή-
 μυκε libri cum Apoll. Soph. 67, 18. 159, 4. Hesych. IV, 202. Et. Mg.
 777, 47. ὑπομνήμυκε Harl. Mosc. 2. Paris. H. δεδάκρυντο Apoll. Soph.
 159, 6. παρειά C Ven. B. Harl. Mosc. 2. Paris. H. — 494 τίς CD. τυτ-
 θὸν omitt. D. ἐπέσχε ACDEGH. — 495 μὲν τε δίηνε D 1. man. et δίην' ex
 corr. τε δίην' Vrat. d. τ' ἐδίηνεν L Lips. τ' ἐδίην' C Maxim. Tyr. Diss. V, 5.
 ἐδίηνε ADE. ἐδίηνε CGH. ἐδίηνεν Maxim. Tyr. l. l. — 496 ἀμφιθαλὴς G.
 ἐστυφέλιξε ACDEGHL. — 497 χερσὶ DEGL Lips. ὀνειδείοις H. ὀνειδίοις E
 Lips. ὀνειδίοισιν Harl. ἐνίσσων D. 1. man. cum plerisque. ἐνίσπων D ex
 corr. S Cant. Vrat. b. A. — 498 οὕτως· οὗτος CDH. „nusquam reperio
 ἔρβ' οὗτος“ Heyne, quod non miror. μετὰ δαίνυται A Vrat. d. — 499
 ἐς· πρὸς Vrat. A. — 500 ἀκτυάναξ A. ἐπὶ DH. γούνατα H Vrat. d.
 γούνασι A. — 502 παύσαιτό C. νήπι' ἀχεύων Paris. G. J. — 503 εὐδεσκεν
 λέκτροισιν Mosc. 2. εὐδεσκεν ἐν E. ἐναγκαλίδεσσι D. — 504 ἐνι AD. ἐνι
 CEGHL. — 505 ἀπο AC. — 506 ἀκτυάναξ A. τρῶες L. ὃν πάντες Mor.
 Barocc. γρ. τρῶες Barocc. — 507 γὰρ μιν D. ἔρυστο C. — 508 δὲ σὲ G.
 παρα A. — 509 omitt. Lips. in textu, habet in marg. man. rec. κορέ-
 σονται AEGH. κορέσσονται D. κορέσσονται C Harl. Lips. Vrat. d. Mosc.
 2. Ven. B. sex Pariss. κορέσσονται L. — 510 ἀτὰρ μοι Pseudoplut. 155,
 49. ἐνι AD. κέοντο H.

A. c. 491 ἀρίσταρχος οὐδετέρως παρειά Didymus, conf. H. T. 332.

λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
 ἀλλ' ἦ τοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
 οὐδὲν κοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσει αὐτοῖς,
 ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωιάδων κλέος εἶναι.
 515 ὥς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

ΙΛΙΑΔΟΣ Ψ.

Ὡς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
 ἐπεὶ δὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
 οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἐὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος.
 Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἶα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
 5 ἀλλ' ὅ γε οἷς ἐτάροις φιλοπτολέμοις μετηύδα·
 Μυρμιδόνες ταχύπῳλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἐταῖροι,
 μὴ δὴ πῶ ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,
 ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποις καὶ ἄρμασιν ἄσσαν ἰόντες
 Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
 10 αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ὀλοοῖο τεταρπύμεσθα γόοιο,
 ἵππους λυκάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
 ὥς ἔφαθ', οἱ δ' ὤμωξαν ἀολλέες, ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς.
 οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν εὐτρίχας ἤλασαν ἵππους
 μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι θέτις γόου ἡμερον ὤρσε.
 15 δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
 δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μῆστωρα φόβοιο.
 τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἀδινοῦ ἐξήρχε γόοιο,
 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἐταίρου·

V. l. 512 ἦτοι libri. κηλεῷ CG. κηλεῖω H. — 513 οὐδέ κοί ὄφελος D. ὄφελος τ' Ven. B. addito τ' man. rec. — 514 πρὸς A. τρώων L. — 515 ὥς AD 1. man. φάτο D, ut 429, 437. κλαίονσα C. ἐπὶ DHL. δ' ἐστενάχοντο E*1277, 28 H Lips. Vrat. A. γυναικῶν H.

V. l. 1 Ὡς A. — 2 ἐπεὶ δὴ Pseudoplut. 173, 42. libri ἐπειδὴ. ἐππειδὴ S. — 3 οἱ μὲν C. ἄρ ADGHL. ἐπὶ AD. — 4 ἀχιλλεύς C. — 7 omittunt H Vrat. d. μηδέπω Bekk. An. 1147. ὑπόχεσφι D. — 8 ἄσσαν AD. — 9 κλαίωμεν D. δ ACDEGHL. — 10 ἐπεὶ τ' L. τεταρπύμεθα AC. τεταρπύμεθα D. — 12 ὥς A. οἱ δ' D. οἷδ' C. ἀχιλλεύς C. — 13 οἱ δὲ C. περὶ A. εὐτρίχας H. — 14 μετὰ AD. γόου θέτις C. ὤρσε ACDEGH. — 17 ἀδινοῦ A, ceteri ἀδινοῦ. — 18 ἐπ': ἀπ' G.

A. c. 18 οὕτως ἀρίσταρχος cὺν τῷ τ' ἐπ' ἀνδροφόνους Didymus.